

POÓR EDIT

BIBLIAI TÖRTÉNETEK VERSBEN

ÚJSZÖVETSÉG II.

Írta és szerkesztette: Poór Edit

Minden jog fenntartva!

A borítóterv:

Poór Edit

Festmény:

Nagy Károly

Magánkiadás

ISBN

Nyomdai munka:

2018.

„Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam.”

Pál Apostol

ELŐSZÓ

A KÖNYVSOROZAT KEDVES OLVASÓIHOZ!

Nagy szeretettel köszöntök mindenkit, aki e könyvsorozatot olvassa.

Magamról csak annyit szeretnék megemlíteni, hogy az irodalmat mindig nagyon szerettem, de pályám más irányba futott.

Az Úr, azonban úgy alakította életem, hogy több szabadidő révén, 2011-től kezdtem el verseket írni, különböző témakörökben. Így születhetett meg ez a négy kötetből álló, Bibliai történeteket feldolgozó verses kötetem. Későbbiekben novellákkal és regényekkel bővítettem írásaimat.

Hálát adok Istennek, hogy végig segítették munkámat ennek a sorozatnak megírásában, melyet nagy örömmel és lelkesedéssel végeztem.

Az Úr szolgálatába, hittel alkotni a legnemesebb feladat.

Szeretettel ajánlom e könyvsorozatot minden kedves olvasómnak.

Köszönöm, hogy olvasnak és figyelmükkel megtisztelnak!

Debrecen, 2018.

Poór Edit

A HEGYI BESZÉDRŐL

Jézus bejárta az egész országot,
Elvitte mindenhová az örömhírt.

„Eljött az Isten országa.”

Megtanította az embereket arra,

Hogyan kell élniük, ezután hitben,
Mind meggyógyította a betegeket.
És boldoggá tett közülük sok embert,
Akinek szerencsétlen volt az élete.

Igazán boldogok, csak azok lettek,
Akik, az úr Jézusban hittek.
Ám sokan nem voltak képesek erre,
Megértették, hogy Ő a szabadító,

De nem értették, mitől szabadít meg.
Úgy képzeltek, Messiás földi király,
Aki majd elúzi az ellenséget.
Izrael lesz, világ leghatalmasabb népe.

Ezt tanították a farizeusok.
Ezért nem értették Jézust sokan.
Nem azért jött, hogy földi király legyen,
Nem vagyon, hatalom által akarta,

Boldoggá tenni az embereket.
Az Ő országa a Mennyekben van,
Ő Mennyei boldogságot hozott az,
Embereknek, amely mindennél nagyobb.

Ezért sokszor meg kellett magyaráznia,
Hogy mi az Ő küldetése és célja.
Számptalan példázatot is elmondott,
Hogy őket, a helyes útra tanítsa.

Jók, kedvesek legyetek egymás iránt,
Nem csak külsőleg, hanem szívetekből.
Nem csak a barátaitokkal szemben,
Hanem ellenségeitekkel szemben is.

Mindig alázatosnak kell lennetek,
Ha ti majd megbocsájtotok másoknak,
Nektek is megbocsájt Mennyei Atya,
Ha nem, úgy nektek sem bocsájt meg az Atya.

Sokan szerették volna megcselekedni,
Mind azt a jót, melyet tőle tanultak,
Ez azonban igen nehéznek látszott.
Mert nagyon sok bűn terhelte lelküket.

Élet gondjai sem hagytak nyugtot,
Szegények, nehezen kerestek kenyeret.
Gazdagok, aggódtak meglopják őket.
Ezért nehéz volt boldoggá lenniük.

Ahogy gyermek rábízta gondját apjára,
Úgy kell rábízni, minden gondjainkat,
Istenre, a mi Mennyei Atyánkra.
Neki mindannyiunkra gondja van.

A beszédje végén nyomatékosan,
Hangsúlyozta Jézus, ne csak hallgassuk,
Hanem cselekedjük is, amit mondott.
Isten akarata legyen, életünk

Fundamentuma, az Ő igéjére,
Épüljön fel az egész életünk.
Ámulva hallgatták Jézus beszédét.
Egészen más volt az, amit Ő mondott,

Mint, amit farizeusoktól hallottak.
Bátran, erővel hirdette az igét,
Érezte mindenki, szava igazság.
Egészen bizonyos, Ő a Messiás.

JÉZUS TANÍTÁSAI

BOLDOGOK A LELKI SZEGÉNYEK, MERT ÖVÉK A MENY- NYEKNEK ORSZÁGA

Lelki szegény, kinek értelmi fejlettsége,
nem haladja túl erkölcsi fejlettségét.
Egyik a másikkal párhuzamosan fejlődik,
a természetes haladás törvényében.

A legtöbb szenvedést, az értelmileg fejlett,
de erkölcsi fejlődésben visszamaradt,
nagyot akarásból, tökéletlen elgondolásból,
származik, mely visszahull, ezt megalkotó lélekre.

Az értelmileg túlfejlődött lélek,
képességeitől kísértve, magasba emelkedik,
de megszedülve hullik vissza,
gőgös lelke a földi porba.

Tagadja Istent, mert nem érti igazságát.
Nem csak a földi élet anyagi javai veszélyesek,
a tökéletlen, bűnös emberi lélekre.
Hanem sokkal veszélyesebb a fejlett,
lelki képességek, ha szilárd hit,
alázatosság ezzel együtt nem tudott
kifejlődni a lélekben.

Lelki szegény, az egyszerű, becsületes,
jóra, igazra törekvő ember.
Aki nem hivalkodik képességeivel,
ki nem törtet az élre, hogy kiemelkedhessen.

Nem ismeri a hazugságot és álarcot.
Természetes ösztönnel követi,
a helyes utat, melyet Isten lelkünkbe írt.
Hisz Istenben és törvényeiben.

Értelmi és érzelmi fejlődés,
magas fokain, a bölcsesség
és szeretet tiszta boldogságot,
kínáló világi nyílnak meg,
azok előtt, kik földi életükbe,
megmaradnak egyszerűnek,
és kicsinyeknek.

Azért boldogok a lelki szegények,
mert még nem tudják milyen kincset,
hordoznak a lelkükben.

Ezért nem hivalkodnak vele,
és a Sátán nem veti rájuk hálóját.

BOLDOGOK, AKIK SÍRNAK, MERT ŐK MEGVIGASZTAL- TATNAK

Minden fájdalom a lélek hiányérzetéből fakad.

Sokaknak nem vált lelkében tudatossá a hiányérzet.

Lelki érzéseik, durvák, kemények,
észrevevő képességük tompa.

Csak a legerőszakosabb hatásra válnak,

érzékeny, nem sírnak,

nem bánkódnak, nem szomorúak.

Inkább bosszankodnak tehetetlen dühükben.

Másoknak kellemetlenséget okoznak.

Földi örömeikben keresik,

kedélyük csillapítását.

Vannak, akik közönyös egykedvűséggel,

járlják az életük útját.

Lelkük fásultságát nem hozzák rezgésbe,
az érzések hullámai.

Nem hisznek, nem remélnek, nem szeretnek.
Az élet jelenségei csak addig kötik le őket,
amíg önző céljaik ezt megkívánják.

Ők nem sírnak, még nem bontakozott ki lelkük.
A síró emberi lélek már ébren van,
hogy a jót és a rosszat megkülönböztesse hatásaitól.
Mikor felnő az ember azt tapasztalja,
hogy a földi élet tele van,
hiányérzetből támadó fájdalommal.

Keserű könnyel, panaszokkal.
Isten hiányzik a szenvedő lélekből.
Elfordult az ember az Úrtól,
nem keresi akaratát, nem kutatja törvényét.
Tévelygés útján jár és bűnt bűnre halmoz.

Sokasítja a szenvedést, minden gondolatával,
minden cselekedetével.

Ezek őt a tévedéseinek következményeihez kötik.

Pedig Isten velünk van, bennünk él,
lelkünk érzéseiben uralkodik, hogy
segítsen, áldjon és boldogítson bennünket,
azon a szálon keresztül, melyet
ő ültetett el lelkünkben.

Vezérli sorsunkat, meggyógyítja lelkünket
a bűntől, testünket a betegségetől.
Ő vezeti tétovázó lábainkat,
az igaz úton, vigasztal bánatunkban,
pótolja az elvesztettet,
mert Ő mindenben – minden.

Azért boldogok, akik most sírnak,
mert fájdalmaikon, szenvedéseiken keresztül,
megérik ezt a hiányt, melyet betölteni,

nem tud senki más csak Isten.

Minél nehezebben tudja e világ pótolni a veszteséget,
annál közelebb van az a lélek Istenhez.

Annál befogadóbbá válik Isten, vigasztaló ígéretére.

Boldogok azok, akik sírnak itt a földi életben,
mert a fájdalom, már könnyeiben oldódik fel.
nem tépi meg a lelket, mint a vad vihar,
mely fákat tép ki gyökerestől.

Ez már a csendes párás borulat csupán,
amely az elkövetkező öröm,
magvának áztatja át a talajt az érzések világában.
A könnyező ember lelkében, el lehet vetni a hitet,
a reményt és a szeretetet.

Minden nyomorúság oka a bűn, és minden bűn
tévelygésből származik.

A szellem eltévelyedett, amikor Istentől elszakadt,

az elégedettség által.

Mind ez fájdalmakat és szenvedéseket teremtett.

Minden szenvedés, figyelmeztetés a visszatérésre.

Akik ezt megértik és visszatérnek,

azok boldogok, mert nem csak megvigasztaltatnak,

hanem Isten meg is áldja őket.

Mind azokkal a javakkal, melyek a fájdalmat,

okozó hiányérzetet, betölti lelkükben.

Boldogok, akik sírnak, a könnyeknek hatalmas

az oldó ereje, sok régi keménységet felbont,

a lélek mélyén.

Sok félbe maradt jó és igaz érzést felszabadít,

megtisztít, újjáalakít és egybe forraszt.

A fájdalmak és szenvedések, nem mindig

a büntetés eszköze.

Sokszor, egy úton lévő, nagy boldogság
előfutára, mely a lelket előkészíti,
egy magasabb, tisztább és értékesebb
Istentől kapott ajándékra.

Mert a lélek kész a jó törekvésre,
de a test erőtlén.

Sokszor nem egyezik a lélek célja,
a testi emberével.

Vágyai nem azonosak a lélek vágyával.
Ezért a könnyező ember lelke,
saját elhatározásából választja,
- a testi érzésével ugyan rettegett,
de lelki céljaihoz közelebb vivő -
fájdalmas sorsot.

Ezek a sírók igazán boldogok,
mert szellemi tisztán látásukkal,
beletekintettek a lélek nagy törvényébe,
és a titok megnyílt előttük.

BOLDOGOK A SZELÍDEK, MERT ŐK ÖRÖKSÉGÜL BÍRJÁK A FÖLDET

Kétféle ember csoport él a földön,
Isten fiainak és világ fiainak csoportja.
Mindegyik más elvet követ.
Isten fiai az Úr törvényének engedelmes követői.
A világ fiai a tévelygés szellemének követői.

A test önző igazságát követik,
minden Isteni jónak, igaznak ellenáll.
A lelkek Istentől való elszakadásának,
az engedetlenség volt az oka.

Ma is ez tartja vissza az ember lelkét,
a boldogság világába való visszatéréstől.
Az igazság törvénye be van írva,
az ember lelkébe.

Ösztönszerűen érzi és tudja, hogy az igazság
hatalma elől nem menekülhet sehová.

Az igazság ellentéte a hazugság, a tagadás szelleme.

Aki kettéválasztja az embereket.

Az árnyék mindig nyomon követi a fényt,
amíg a fény át nem hatja és fel nem bontja.

A tagadás szelleme kitaszította magát,
az Isteni vonz erőből és engedetlenségbe süllyedt.

Gőgössé, keménnyé és hozzáférhetetlenné teszi,
ezért boldogtalan, türelmetlen, káoszt teremt.

A sok rossz következmény között nem ismeri ki magát.

Ezért a bajt másokra zúdítja,

hogy ő maga mentesüljön.

Új ideákon gondolkodik, de mindig
kárhozatos az eredmény.

A tévelygés szelleme a földi világban

egy fűszál felett sem uralkodhatik.

Ezért a láthatatlan világba,
az értelem és érzelem világában vívja meg
nagy csatáit az igazság ellen.
A földi élet Isten kegyelmi ajándéka,
mely testi élet és természettörvény,
korlátai közzé zárt mozgási
és fejlődési lehetőség.

Alkalom, hogy az ember megismerje
a jót, kövesse és a rosszat elhagyja.
A földi élet szépsége, a menny igaz
világának levetített sugara.

A földi élet nyomorúsága, szenvedése,
a bűnnel járó következmény,
mely boldogtalanná teszi, aki a
bűnt elkövette és azt is, aki ellen elkövették.

Mind ez az eltévelyedés következménye.
A góg mint egy vaspáncél,
hozzá férhetetlenné teszi,
az Istentől elszakadt lelket,
hogy az önmagát feláldozó szeretet,
meg ne világítsa, meg ne gyógyítsa,
a nyomorúságba, szenvedésbe jutott lelket.

A góg felfuvalkodottá, belátástalanná,
kevélyé, makaccsá, hiúvá, öntelté és
elbizakodottá teszi a lelket, uralkodni
és mindent irányítani akar.

A tévelygés szelleme csak rombol,
ezért a számadás napján,
csak, amit létrehozott, szenvedést,
nyomorúságot, csak azt viheti magával.

Az alázatos lelkek, bár megtévedtek,
elestek, de az igazság törvényének
szavára figyeltek.

Önmagukba tekintve, belátásra jutottak,
bűneiket megbánva, bocsánatért esedeztek.

Isten kegyelmére, irgalmára támaszkodva,
állnak meg az igazság törvényével szemben.
Az Úr szeretete lehajol értük,
és megtisztítja a bűnös lelküket.

Felemeli, megigazítja és megszenteli őket,
hogy elvehessék az igazak örökségét.
Amikor a gonosztól megtisztított földön,
az igazak békés, boldog élete elkezdődik,
a tévelygés szelleme messzire kivettetik.

Vele együtt kivettetnek azok is,
akik hittek a téveszméinek.
Az igazak fénylenek az igazság valóságába,
kezeikhez kapják örökségüket,
és uralkodhatnak a földön.

Mert Isten, mindent odaad az alázatosoknak,
akik hittek az ő igéjében az igazság
törvényének és bűnbocsájtó kegyelmének.

BOLDOGOK, AKIK ÉHEZIK ÉS SZOMJÚHOZZÁK AZ IGAZ-
SÁGOT, MERT ŐK MEGELÉGÍTETTNEK

Az igazság, a meglévő dolgok valósága,
nem minden igazság, ami annak látszik.
Az emberek igazsága látszat igazság.
Minden kornak van kialakított igazsága,
minden nemzetnek, minden néprétegnek,
minden embernek.

Más a gazdagnak, más a szegénynek,
Más uralkodónak és elnyomottnak.
A látszat igazságok, eszmék összetört,
darabkáin megcsillanó fénysugár.

Elfárasztja és kimeríti a lélek erőit,
és mindannyiszor erőtlenül, tehetetlenül
hullik vissza a csüggedés,
reménytelenség állapotába.

Akik a látszat igazságokhoz,
még hittel ragaszkodnak,
azok nem lehetnek boldogok,
mert nem elégítettnek meg.

Hiszik, hogy a saját maguk által kialakított
igazságukat, diadalra juttathatják.
Nem éheznek és szomjúhozák,
a mindent kiegyenlítő mennyei igazságot.

Messze eset az emberi lélek az ő Teremtőjétől,
még nagy kerülő utat kell megtennie,
fájdalmak, keserűségek mély szakadékjaiban,
amíg megtalálja az egyenes utat,
a csalódások nélküli hazavezető utat.

Egyetlen igazság van, mely a valóságból ered,
öröktől fogva volt és lesz, ez az egyetlen
valóság, Isten igazsága.

Ezen kívül minden igazságnak látszó valami,
csak az igazság árnyéka.

Ebben tévelyednek el mindazok,
akik Isten létezését tagadják,
törvényeinek ellenállnak.

Árnyék borul azokra a lelkekre,
kik szándékosan cselekszik a rosszat.
Megkeményíti szívüket, süketté teszi füleiket,
vakká szemeiket, hogy ne láthassák,
ne hallhassák meg az Isteni jót és igazat.

Ez a kárhozat világában vezeti őket.
Ezért nem tudnak meggyógyulni,
téves nézeteikből és gonosz hajlamukból.
Az árnyék, hazugság, mely mindent beborít,
mindent megkötöz, mindent más irányba kényszerít.

Mindent más formába mutat,
mint ahogy az a valóságban van.
A hazugság, a valóság árnyék képe.

Mégis óriási hatalma van az Istentől
elszakadt lelkek felett, mert az
árnyékot valóságnak hiszik, ez a hitük tévedés.

Ez a bűn első csirája és a következménye,
a rossz eredmény.

A rossz sokszorozódása, megátalkodottság,
gonoszság, mely a hazugság leple alatt
terjeszkedik, növekedik naggyá.

A gonosznak, szüksége van a látszatra,
e nélkül semmivé válna hatalma.

A hazugság, árnyék, látszat,
tartja fent a gonoszság uralmát.

Boldogok, azok, akik éheznek,
szomjúhozák az igazságot.

Aki ezt megérti, derengeni kezd a lelkében,
e nagy horderejű kijelentés világossága.

Mely megbontja a hazugság árnyékának,
kötődését, átvilágítja a tévelygéseket,
azok lelkében, kik még hisznek,
a látszat igazságokban.

Isten igazsága bevilágít az emberek lelkébe,
megtisztítja, meggyógyítja a vérző sebeket.
Megvigasztalja a szomorúságba merült lelkeket.
Megerősíti a bűnnel, kísértésekkel viaskodókat.

Menedéket nyújt, tévelygései elől,
hozzá menekülőknél.

Egyedül Isten igazsága, mely
megtöri a hazugság hatalmát.

Megsemmisíti csillogó káprázatát,
mely rabságba dönti a lelket,
majd egyre mélyebbre húzza,
az erkölcsi posványba.

Egy lélek minél terheltebb,
annál kevésbé tudja megőrizni önállóságát.
Nem tudja felismerni és megtalálni,
saját lelkében a boldogság kellékeit,
így a külső világban keresi azt.

Minél inkább terheltebb, annál inkább
nagyobb erővel veti magát,
a világ külső örömei után.

Ebben a hajszában a nyers erő,
képmutatás, hamisság vívják meg,
kemény harcaikat.

A hazugság, csillogó palástja,
minél jobban hasonlít az igazsághoz,
annál mélyebbre vonja a tévelygések
labirintusába a lelket.

A hazugság leple alatt,
mindig tisztátalan célok lappanganak.
Az önzés, gőg, testiség, hízelkedés,
félrevezetés, hazug védekezés bűn takargatására.

Olyan előnyök megszerzése,
melyet becsületes úton,
nem érhetne el az ember.

A hazugság célja mással
végeztetni el a feladatot,
megkerülni az igaz utat,
mással hordoztatni a terhet.

Másnak járó elismerést, földi javakat,
minden áron a maga részére megszerezni.
Mindenki értékesebbnek akarja
magaát mutatni, mint amilyen.

Az ember hazuggá válik, még önmagával
szemben is, mert ítéletében részlelhajló.
Mindig talál mentséget és igyekszik
kéznél lévő igazság alá rejteni,
azokat a hibákat, mulasztásokat,
melyek okai boldogtalanságának.

Kutat mások hibái, bűnei után, hogy
diadalmasan állhasson meg,
saját igazságosztó ítélete előtt,
a képzelet erényeiben tündököelve.

Hiába óhajtja a jót és veti meg a gonoszt,
nem érheti el, nem hagyhatja el,
míg az igazság, fel nem oldozza a
kötélékek alól, melyek a tévelygéshez kötik.

Senki nem vonhatja ki magát a hazugság
és megtévesztés következménye alól.

Az ember sok sebet okoz és kap másoktól,
akiket bizalmával, szeretetével
könnyelműen megajándékozott.

Mert a hízelgő szó, a hazug álarc,
alá rejtett számítás, a legnagyobb óvatosság
mellett is megtalálja a legkisebb rést,
beférkőzik az ember szívébe,
szeretetre éhes lelkébe,
és elvégzi romboló munkáját.

Erre sem tudomány,
sem világi bölcsesség,
nem tud magyarázatot adni,
csak az Isteni igazság világít rá
azokra az okokra, melyek,
ezeket a kínzó fájdalmakat okozták.

El kell következnie mindenkire,
az igazság utáni éhségnek,
szomjúságnak, hogy boldog lehessen.
Csak így értheti meg Isten akaratát, célját.

Csak azok ismerhetik meg
Isten nagy szeretetét,
akik az Ő igazságába
bele tudnak merülni.

Vigasztalást, erőt, bátorítást
nyerhetnek belőle.

Azok elégítettnek meg,
akik ezt fel tudják dolgozni,
magukévá tudják tenni.

Ezek az igazságok átformálják,
az emberi lelket, életet.

Azért boldogok, akik éheznek
és szomjúhozzák az igazságot,
mert hozzájuk közel van Isten
országa, magukhoz vonzzák
és megelégtettnek.

Aki megismerte Isten igazságát,
szívét megnyitva befogadja,
abban új világot teremt,
új elvek, új irányok felé, új életcélok
bontakoznak ki a homályból.

BOLDOGOK AZ IRGALMASOK, MERT ŐK IRGALMASSÁ- GOT NYERNEK

Az irgalom, magasabb rendű szeretet,
egyik oldal ága.

Sokat beszélnek emberek szeretetről,
de valójában nem ismerik.

Az önző szeretet fogalmán túl,
csak kevesen jutnak el.

Önző célok, vágyak találhatók-e érzésben,
ha pedig csalódik, átváltozik
gyűlöletté, ellenségeskedéssé,
vagy hideg közönnyé.

Az Úr, az önző szeretetből akarja
kigyógyítani az embereket.

Mivel ez nem szeretet, csak az utánzata.

Azért boldogok az irgalmas szívűek,
mert ismerik a szeretet mennyei fokozatát.
Akik ezt az érzést nem ismerik,
nem gyakorolják, végig kell tapasztalniuk,
gyötrelmes állapotokat, melyben
megtanulják a legparányibb szeretet értékelését is.

Mint lámpafény az éjjeli lepkét,
úgy vonzza a földi csillogás, az ember lelkét
a tévelygés, bűn útjára.
Ez mindig mélyebbre és mélyebbre vezet,
a kétségbeesés poklába.

A szenvedőket, akik képtelenek megállni,
a bűn következményének árjával szemben.
Minden bűnt, hibát, mulasztást, a tévelygő,
tökéletlen ember követ el,
minden rossz eredménynek, szenvedésnek,
fájdalomnak az ember az okozója.

Isten mégsem pusztítja el az embert,
hanem időt ad a megtérésre,
alkalmat ad a javulásra.

Isten irgalmas az ő eltévelyedett
teremtényeivel szemben.

Ő tudja, hogy tökéletlen lélek
minden megmozdulása,
csak tökéletlen eredményt hoz.

Mindaddig nyomorúság és szenvedés fakad,
amíg el nem fogadja az igazságot
vezetőül, melyet Ő adott az elveszetteknek.

Isten egyformán segíti azokat,
akik beismerik bűnösségüket,
tökéletlenségüket és egész
lelküket és annak sorsát,
Isten könyörülő irgalmasságára bízzák.

Isten elvárja az emberektől is,
hogy irgalmas legyen azokhoz,
akiknek sorsa, ideig-óráig az ő kezében van.
Mindenki rászorul az irgalmasságra,
mert nincs tökéletes ember.

Nincs, aki kivonhatná magát a végzet,
igazságosztó hatalma alól.
Boldogok az irgalmasok,
mert ők irgalmasságot nyernek.

Az irgalmasság nem gyönyörködik mások
szenvedésében, nem örvendezik
mások szomorúságán, fájdalmán.
Nem rombol, hanem romokból épít és
menti, ami menthető.

Az irgalmasság enyhíti a szenvedést,
küzd a bűn és tévelygés ellen,

azokkal az eszközökkel, melyet a szeretet
ad az ember kezébe.

Nem szükséges, hogy önmagát és erejét
felülmúló nagyot akarjon, hogy a világot
boldogítsa, elég ha mindent,
legjobb tudása szerint igyekszik elvégezni.

Elég, ha a szeretet törvénye szerint
cselekszik, mindenhol és mindenkor.
Akik Isten lelkét hordozzák szívükben,
Isten őket közvetlen módon irányítja.

Ők boldogok, még ha itt élnek a földön is.
Lábaikkal a föld porát tapossák,
testükben épp úgy hordozzák a terheket,
ugyan úgy szenvednek, csalódnak, hibáznak,
- hiszen nem tökéletesek -
Mégis boldogok, mert, ha a természettörvénnyel

szembe kerülnek is, lelkükben
érvényre jutott a szeretet törvénye,
mely megolvasztja azt,
és felmenti bűneik következményének terhe alól.

Az emberi tévedéseknek vannak olyan
következményei, melyek hosszabb időre,
feltartóztathatják a szellemet az előre haladás útján.
Tévedései lekötik, választási szabadságát
korlátozzák, ítélő képességét megbénítják.

Így kényszerhelyzetbe kerülve,
csak lassan, nehézkesen jut a lélek,
ismét abba a helyzetbe, hogy
tévedéseit belássa és teljes erejével kutasson,
az igazság után, mely azután megvilágítja,
a fejlődés és tisztulás útját előtte.

Az irgalmasság cselekvője, a szeretet irányításával
hamar belátják tévedéseiket, mert rá vezeti őket
a kielégítetlen, betöltetlen érzés,
mely lelkükben, minden tévedés után keletkezik.
A szeretet érzése, hatalmas, mindent felülmúló erő.

Aki ennek a sugár özönébe kerül,
nem állhat ellen többé.
Ez viszi, emeli, átformálja, megtisztítja,
megvilágosítja, újjá teremti, igazzá és boldoggá teszi,
mind azt, aki kitarja lelkét előtte és befogadja.

A szeretet az irgalmasság érzésével hat,
munkálkodik a múlandó káprázatok világában.
Az örökkévalóságban, megrögzítő
erővel és hatalommal ruházza fel,
azt a lelket, akin keresztül a
munkálkodás lehetőséget nyer.
A szeretet Istentől eredő szent élettörvény.

Akik irgalmasok, ebben a törvényben élnek,
ezt tart fent felettük igazságot.

Azért mondja az Úr boldogoknak az
irgalmasság cselekvőit, mert ők a felmentő és
kiegyenlítő törvényt a szívükben hordozzák.

BOLDOGOK, AKIKNEK A SZÍVÜK TISZTA, MERT ŐK AZ ISTENT MEGLÁTJÁK

Az emberek szívének tisztasága, Isten ajándéka,
melyet mindenki elnyerhet, csak el kell fogadnia,
Isten kegyelmét.

Maga akarata által, senki sem tisztíthatja meg szívét,
Csak akkor tisztulhat meg, ha Isten, a bűntől
megtisztította.

Nem csak az a bűnös, aki bűnt követ el, hanem az is,
aki a bűn gyökerét, tisztátalan gondolatokat,
vágyakat a lelkében hordozza.

Szívből törnek elő, a gonosz kívánságok,
káros szenvedélyek, érték nélküli törekvések.
Az elfajult lelki természet érvényesülni akarása,
felszínre hozza, hogy cselekvésben élje ki magát.

A lélek, mint egy örök forrás,
folyamatosan ontja magából,
azokat a gondolatokat, melyek
az ő elveinek megfelelően, betöltik,
mindenkori világát.

Minden lélek, annyi boldogságot, örömet talál,
az ő földi vagy szellemi hazájában,
amennyi jóval, igazzal töltötte meg.
Annyi fájdalmat, csalódást kell elszenvednie,
amennyit a jóval és igazzal ellentétben cselekedett.

Amit a lélek előhoz belső énjének világából,
azért felelnie kell, a folyton tökéletesítő,
Isteni törvény előtt.

Ez az igazság törvénye, melyet sem kikerülni,
sem kijátszani nem lehet,
mert semmi sem marad elrejtve.

Az igazságtól eltévelyedettek
és Isten törvényével szembehelyezkedettek,
hiszik azt, hogy a maguk erőszakos akaratával,
befolyást gyakorolhatnak, sorsuk jobbá tételére.

Azonban ez tévhit, szívük egyre sötétebb
érzéssel telik meg.

Kedélyük, nyugtalanabbá, türelmetlenebbé válik.
Mert a rajtuk és körülöttük lévő bűn egyre jobban,
elhatalmasodik.

A törvény és igazság elleni vágyak
és cselekedetek miatt.

Szűkebbre vonják ezzel szabad választásuk
lehetőségét, hogy ha később jót akarnának
sem lesznek képesek rá, mert bűneik
szoros korlátokat vonnak köréjük.

A bűn parancsol és kényszerít engedelmességre.

Aki bűnt cselekszik, szolgája lesz a bűnnek.

A gonosz, leghűségesebb alárendeltjének
is gonosszal fizet, mert semmi jóval nem rendelkezik.

Nehéz rabigába fogva görnyed a bűnös,
saját bűneinek terhe alatt.

Nincs világossága, hogy tájékozódjék,
békesége, hogy megpihenjék,
nincs ereje a bűn parancsoló hatalmával szemben.

A bűnnel szemben csak a tiszta szívűség
az áthatolhatatlan páncél.

Erről lepattan minden támadás,
minden kísértés.

Ezért boldogok a tiszta szívűek,
mely csak a hit által lehetséges.

Hisz Isten végtelen hatalmában,
erejében, bűnbocsájtó kegyelmében.

Hisz Isten, Jézus által adott igéjében,
és kijelentett igazságában.

A tiszta szívű, belátja saját gyengeségét,
és engedelmes Isten akarata előtt.

Lelkét, életét Isten kegyelmébe helyezi,
és új életet kezd.

A megismert igazság szerint,
melyet az Úr, ír elő az Ő követőinek.

Isten szereti a megtérő gyermekeit,
mindent megad nekik, ami a javukra szolgál.

Megadja a bűntől való feloldozást és szabadulást.

Átformálja, megtisztítja szívüket és lelküket.

A bűnök szenvedtető következményei,
csak okozat.

Az ok, a lélek hibás természetében található.

A gyógyulásnak és nyomorúságtól való szabadulásnak,

csak egyetlen útja, Isten felé fordítani
tekintetünket, tőle kérni, várni mindent.
Engedelmeskedni akarata előtt,
ha ő másképp látja jónak, mint ahogy
mi azt gondoljuk.

Ha a lélek szent meggyőződéssel hiszi azt,
hogy Isten neki a legjobbat akarja,
akkor békeséges megnyugvásban,
változik át, Isten újjáteremtő munkájában.
Ebben a megnyugvásban, átalakul a lélek
bűnre hajló természete,
igazságért síkra szálló harcossá.

Rá eszmél a szeretet szent törvényére,
ekkor válik képessé átérezni,
mások szenvedését is.
Ebben a békeséges megnyugvásban,
gyúl ki a mennyei világosság a lélekben.

Ekkor lesz tisztán látóvá, hogy gyönyörködve
szemlélhesse Isten cselekedeteit,
a látható és láthatatlan világban.

Ekkor megtelik a lélek kimondhatatlan hálával,
szeretettel és vágyakozva keresi
Istennel a még szorosabb összeköttetést.
Isten szent lelke, ezalatt egyre nagyobb területen
hatja át mennyei fénnel, erővel.

Elhinti benne a mennyei erényeket,
amely a lelket Isten gyermekévé teszi.
A tisztaszívű lélek meggyógyult,
Isten kegyelme megtisztította,
megszabadította a bűntől, tévelygésektől.

A lélek természete átalakult, vágyai, törekvései már nem
a gonosz erejéből táplálkozik,
hanem Isten szeretetéből és bölcsességéből.

A világi élet testi javai nem izgatják,

dicsőség, hírnév értékét veszi.

Elhalványodik a látszat világ fontossága,

az örökké való értékek

felé terjed érdeklődése.

Csak a megtisztult szívű ember tudja

ezt felfogni, megérteni,

mert csak a tiszta szívekben alakulhat ki,

Isten képmása.

A tisztátalan lelki természet, mint homályos felhő,

elfedi az Isten jóságát, igazságát a kutató szemek elől.

Ezért magára hagyatva érzi magát,

a szenvedő ember, mert nem látja az Istent.

Az Úr végtelen élet szépségével, boldogságával

ajándékozza meg azokat, akik hűek voltak és hittek,

és bíztak az Ő ígéréteiben.

„Boldogok, akiknek szívük tiszta, mert ők az Istent meglátják.”

BOLDOGOK A BÉKESSÉGRE IGYEKEZŐK,
MERT ŐK AZ ISTEN FIAINAK MONDATNAK

A sok betegségeknek, idegeskedésnek
és nyomorúságnak oka,
a tartós ellenállás Isten igazságának és
törvényeivel szemben.

A lélek kifárad a célt tévesztett bolyongásban.
Az engedetlenség, az önzés, az irigység,
a testiség, a hazugság, az anyag bálványozása,
a kegyetlen bosszúállás, mind a
lélek békétlenségének ellensége.

Ezek harcban állnak, hogy az Isteni kegyelem
által nyújtott örömet, boldogságot,
megsemmisítsék.

A földi világot, siralom völgyé tegyék.

Azért boldogok a békességre igyekvők,
mert a békesség a lelket felemeli,
meggyógyítja, ellenállóvá, kitartóvá,
erőssé teszi a bűnnel szemben.
Megalapozzák Isten országát,
a háborúság világában.

A lélek nagyarányú hullámzását,
a bűn és következményeivel való harcok okozzák.
Öröm - bánat, nyereség - veszteség,
dicsőség - gyalázat, felemelkedés - alásüllyedés,
szeretet - gyűlölet, mind erős hullámzásban tartja a lelket.

Egészen addig, amíg elfáradva,
kimerülve, összeroppanva
céltalannak látja a földi életet.
Amíg nagy végletek között hanykódik
nem tud megnyugodni.

Amíg vágyai az egyik véglet felé úzók,
bele kell nyugodnia, hogy a nem kívánt
végletbe zuhan alá.

Ez boldogtalanná, szerencsétlenné
teszi az embert.

Nem csak a földön, a halál utáni életben is.

Azonban szükséges, hogy az ellentétes
lelki törekvések, makacs akarat
kiélhesse magát.

A következmények hatásaiból,
kénytelen levonni a tanulságokat.

Az Isteni jó és igaz, betölti az egész mindenséget.

Teremt, éltet, boldogít, rendet tart fent.

A szeretet áldásaival árasztja el teremtményeit.

Aki ezeket elfogadják, magasabb rendű
élhetőségek vonalába emelkednek.

Egyre tökéletesebb megértőivé válnak,
az Isteni tulajdonságoknak, melyeknek
elérhetése, megnyitja előttük,
a végtelen élet örömeinek,
ki nem apadó forrását.

A békesség szükséges alapeleme a lelki fejlődésnek.
E nélkül káosz, rendetlenség, zűrzavar keletkezik.
Ezek oktalan erő pazarlások, mely következménye
a legyengülés, elhomályosodás, összeroppanás.
A haragos indulat, a legkisebb támadásra
is érzékenyen reagál és felhasználja a lélek erőit.

Az indulat kitörése alatt nem ura önmagának.
Az indulat a tévelygések vak eszköze,
beszédével, cselekedeteivel rombol.
Van, amikor a ráhulló súly alatt,
megtörik, de a lezajlott vihar perceire
visszatekintve szégyenkezik önmaga előtt is.

De sajnos a rombolás már megtörtént,
hátráltatja a haladást, és a lelki érzések
világát tarolja le.

Boldogok a békességre igyekezők, mert akik
megéreztek lelkükben, az Isten szent
lelkének békességet árasztó jelenlétét.

Igyekeznek magukban és másokban,
a bűn kárhozatos voltát belátva,
azt lehetetlenné tenni.

Boldogok, akik nem hordoznak lelkükben
háborúságot, akik nem szítják fel a haragos
indulatot, elégedetlenséget.

Nem fűtik a szenvedélyeket, a ellenségeskedést,
gyűlöletet, megbotránkozást, hanem
igyekeznek ezt jó akarattal, elhárítani az útból.
A földi életben, a bűnökkel, hibákkal terhelt
lelkek világában, csak nagy áldozatok

és lemondások árán lehet ideig-óráig megtartani
a békességet.

De nem ez a látszólagos békesség nyújt boldogságot,
hanem az a békesség, mely Isten megismeréséből
árad az emberi lélekbe.

Ez a békesség Isten végtelen jóságába,
Atyai gondoskodásába vetett hit következménye.
Erőt, biztonságérzetet, bátorságot,
belső szellemi világosságot, bölcsességet,
reménységet sugároz szét.

A szellemi öntudat tökéletesedését segíti elő.

A békességes lelkű ember, szellemi
és lelki erőinek urává lesz.

Boldogok a békességre igyekezők,
akik a tévelygés labirintusából keresik
Istennel az összeköttetést.

Keresik az Ő törvényét, akaratát, hogy
békességet találjanak és ezt széthintsék a világban.
Boldogok, akik lélekben már idáig eljutottak,
mert ők Isten fiainak mondatnak.

Csak a bölcs, határozott irányt követő,
emberi lelkek képesek békességes lélekkel,
türelemmel várni a szenvedést okozó rossz elmúlását.
Minden lélek részére, el van készítve,
születése előtt az ő sorsa, amely
az ő lelki természetének kibontakozását,
fejlődését, javítását és tisztulását segíti elő.

Ha megéri Isten akaratát,
ezekben a sorsszerű irányításokban,
a megismert jó és igaz szerint végzi feladatát,
akkor nincs a jelentéktelennek látszó élet,
mostohának tartott sors.

Mert ragyogó eredményekkel,
gazdagítja a világot és az egyént,
aki diadalra vitte a jót és igazat
az ő életében.

BOLDOGOK, AKIK HÁBORÚSÁGOT SZENVEDNEK
AZ IGAZSÁGÉRT, MERT ÖVÉK A MENNYEKNEK ORSZÁGA

A testi életében öntudatra ébredt szellem,
minden erejével, képességével,
munkálkodni van hivatva.

Isten munkára hívja mindazokat, akik
megértették Őt és az igazság szavát.

Ezek az emberek önmagukon érzik és tapasztalják,
hogyan szövődik sűrűbbé, fájdalmasabbá,
erőszakosabbá az a háló körülöttük,
amit az ellentét az emberek megfogása
céljából készít.

A gonosz eszme az önző igazságban nyer kifejezést.
Minden és mindenek felett úrrá akar lenni.

Mindent az „én” kívánságainak szolgálatába akar hajtani.

Az örök elégedetlensége nyugtalanítja.

Isten törvényében az „én” nem különíti el magát.

Szeretetben olvad össze a többi teremtménnyel.

Az „én” boldogsága, öröme annyival

megsokszorozódik, ahány lélekben

visszhangra talál az „én” -ből kiinduló

boldogító hatás.

Isten a szeretet! A szeretet igazsága mindenk felett

az uralkodó törvény!

Aki ez ellen vétkezik, kizárja magát,

a boldogság, békeesség, megelégedés világából.

Mindaddig a bizonytalanságok,

szenvedések, csalódások hiába való erőpazarlások,

félelmek külső világába kénytelen időzni,

amíg ezt az igazságot meg nem tanulja,

lelkét a szeretet törvénye szerint át nem alakítja.

Az ember értékét, fennkölt, nemes gondolkodása,
érzésvilága, erkölcsi tisztasága,
jellemének szilárdsága adja meg.

Ez az értékmérő.

Az élet a maga kísértéseivel, erőszakosságával,
lélekben kibontakozó vágyaival, törekvéseivel,
állandóan hat az egyénre.

A törvény pedig jegyzi ezt az eredményeket.

Azokban a történetekben, melyeket az
egyén a maga érzéseivel, beszédével,
cselekedeteivel hoz létre.

Jegyzi azokat a hatásokat, melyeket a körülötte
élők érzésvilágában kelt.

Aki az Isteni igazságot mellőzi, csak rombolni,
a meglévőt csak elpusztítani képes.

Az igazi értékek a lélek belsejéből,
mint tiszta vizű forrás fakadnak fel.

Az Isteni jó és igaz érintésének nyomán,
a jónak eredményeivel gazdagítja,
azt a környezetet ahová a gondviselés helyezte.
A földön nem a szeretet igazsága az uralkodó.

Bár minden ember vágyva, vágyik
ennek az igazságnak az eredményeit élvezni.
De az ember bukott lelki természetében él,
hogymindenki a másiktól várja,
hogymaz jó és igaz, őszinte és
becsületes legyen és mint nyereséget
maga részére megszerezhesse.

Ő azonban semmivel sem akar hozzájárulni
ahhoz, hogy ezeket saját munkája,
lemondása által szaporítsa.
Megelégszik azzal, ha a jónak,
igaznak látszatát kelti és szigorúan
örkődik felette, hogy ezt fent tartsa.

A világ belemerül a látszat igazságokba és a tettetett szeretet, hamis erények magasztalásába.

Hangzatos jelszavakkal, új meg új embert boldogító, eszmék köré gyülekeznek, amíg a lelkesedés tart, a jónak látszata le nem kopik.

Addig az átlagból való kiemelkedés lehetősége, és az anyagi jólétet biztosítja azoknak, akik az emberi lélek elégedetlenségéből, szellemi, erkölcsi nyomorúságból, tőkét kovácsolnak maguknak.

Az Isteni igazságtól áthatott lelkű ember, becsületesen dolgozik, elvégzi a maga munkáját, betölti kötelezettségét, nem csak a látszólagos jó, hanem az igaz, jó elve szerint.

Békességes tűréssel viseli sorsát, hordozza szenvedését, nem rak elviselhetetlen terheket ember társaira.

Nem veszi el a másét, nem gáncsol el senkit.
Ám mégis ritkán élvezheti a békét, mert a
külsőséges világ önző igazsága, megütközik benne.
A látszat igazság, az Isteni igazságnak
mindig ellensége volt és mindenben harcot vív ellene.

A hamis jó, ami nem az Isteni igazból ered,
megtéveszti a felületesen gondolkodó embereket.
Akik könnyen engednek azoknak a
sugallatoknak, amelyek az ember
önző természetéből törnek a felszínre.

Így még azok is, akik jónak és igaznak
gondolják magukat beleesnek abba a
hibába, hogy a náluk jobbat és igazabbat
szenvetetik, háborgatják, csak azért,
mert annak igazságát, még nem képesek megérteni.

„Boldogok, akik háborúságot szenvednek az igazságért,
mert övék a mennyeknek országa.”

A világ, a bűnben tévelygő emberek lelkének
fenntartó állomása.

Mely egyrészt szenvedések, gyötrelmek
szorongatják, másrészt az Isteni kegyelem hívogatja,
az igazság törvényébe a megfáradt,
megterhelt lelkeket, hogy ott megnyugodhassanak
és megpihenhessenek.

Az igazság mindenütt igazság,
de az anyagban való megjelenése,
kemény és merev,
ezért fájdalmas emlékeket vés, azoknak lelkébe,
akik vele összeütközésbe kerülnek.

Az igazság felemelő, megtisztító
azokra nézve, akik az igazság törvényét tisztelik,
és betartják, ellene nem cselekszenek.

Őket egyre magasabb régiókba emeli,
tisztább, világosabb ismeretekre vezérli,
míg a fejlődés legmagasabb pontján,
minden titokzatosnak látszó
homályosság felbomlik, és a szellem előtt
a boldogság világi nyílnak meg.

BOLDOGOK VAGY TOK, HA SZIDALMAZNAK
ÉS HÁBORGATNAK TITEKET ÉS MINDEN
GONOSZ HAZUGSÁGOT MONDANAK
ELLENETEK ÉN ÉRETTEM

Kétféle embertípus él a földön,
az egyik ismeri Istent és az ő törvényei szerint él.
A másik még nem ismeri és a maga eltévelyedett
lelki természete szerint él és cselekszik.

Ők maguk nem ismerik ki önmagukat,
így nem tudnak számot adni önmaguk előtt
sem érzéseikről, sem cselekedeteikről.
Nem tudják mi irányítja gondolataikat,
érzéseiket, amikor az igazságot megcsúfolják,
és lábbal tiporják.

Amikor a jó és igaz embereket,
oktalanul szenvedtetik.

Hazugságokhoz folyamodnak,
mellyel gonosz eljárásukat
önmaguk előtt és a külső világ előtt,
alátámasztják.

Mert szükségük van maguk és mások előtt,
igazolásra, hogy megtarthassák
külsőleg az igaz, fedhetetlenségüket.
Kirívó, durva bűnök látszatát elkerülik,
de belső lelki világukban helytelen vágyaknak
utat engednek.

Ezek veszedelmes emberek, mert nem lehet
tőlük elkülönülni és eléggé óvakodni.
A megtéretlen emberek, nagy előszeretettel
vetik magukat a valóban becsületes,
igaz életet élőkre, hogy a bennük
élő ellentétes természet kiegyenlítődést nyerjen.

Nem egyszer elmarasztalják az igazakat,
félremagyarázott cselekedeteikért,
melyek az Isteni igazság törvényében,
fényesen, ragyogva világítanak.

De a rosszakarat szemüvegén nézve
kivetni való bűnné van torzítva.

Az ügyeskedő hazugság, gondosan eltakarja
a jót és az igazat, hogy az ne legyen felismerhető,
de kirívó színben előtérbe állítja,
a torzított igazságokat, mellyel hatni
lehet a felületes szemlélőre.

Mindent kilehet forgatni a látszat világában.

A jót és igazat lehet bűnné torzítani
és a bűnt lehet erénnyé magasztosítani.

Aszerint, milyen cél érdekében cselekszi az ember.

Az Jézus, elítélése is ilyen burkolt cél érdekében történt.

A papi fejedelmek az Isteni igazságot ítélték el,
hogy az ellentét hatalmát biztosítsák a földön.
Ezzel az ítélettel, önmaguk ítéletét mondták
ki és pecsételték meg az igazság törvényében.

Az Isteni igazságot megtestesítő Krisztus
ellen felvonult a gonoszság minden eszközével,
hogy megvívhasssa a harcot Isten, az örök hatalom
ellen, mely az igazság törvényével biztosítja,
hogy semmi tisztátalan be ne hatolhasson,
a boldogság világaiba.

Mivel az ellentét eszme számúzve van
a menny birodalmából,
az emberek világában akarja megvetni a lábát,
hogy uralhassa az emberek lelkét.
Ez a kétféle elv választja kétfelé
a földön a lelkek típusát.

Ez a két irány vonzza és taszítja egymást,
amikor a földön, mint emberek találkoznak,
mert mindegyiknek bizonyosságot kell tennie
önmagáról az Igazság törvénye előtt.

Nem minden esetben a hitetlenektől szenvednek a
hívók, hanem a külső látszat szerint jóra törekvő,
de áligazságokat követők több veszedelmet
jelentenek az igaz úton haladók részére.

Tőlük sokkal több méltatlan szenvedést kell
az igazaknak eltűrniük.

Mert ők az igazságnak részrehajló forгатásával,
a maguk elgondolásait igyekeznek megvalósítani.

Ezek a "báránybőrbe bújt farkasok".

Ők nem meggyőzhetők az Isteni igazság részére,
mert az ő lelki természetük még nincs erre beállítva.
Az ember képtelen volna megállni és hűen kitartani

az igazság mellett, ha Isten fia
nem járta volna végig a szenvedéseknek
ezt a széles országútját.

De ő megmutatta az örökidőkre szóló példát a földön,
tanításaival és áldozat hozatalával.

„Én vagyok az Út, az Igazság és az Élet!”

Az Isteni szeretetet felébreszti, az igazságra
szomjazó lelkeket és munkára hívja őket.

A földi világ tisztítása, jobbítása
előbbre segítése céljából.

A bűn sötétéjébe a lélek figyelmét,
egy - egy gondolattal, érzéssel
az örök törvények felé irányítja.

Jézus a földi embereket ezen az úton vezeti ki
a szenvedés világából.

A tévelygő emberek, ösztönösen gyűlöletet
éreznek azok iránt, akik nem velük együtt
tévelyegnek és alantas céljaiknak
nem engedelmes eszközei.

Ezért mindent elkövetnek, hogy az igazság szerint
érező és gondolkodó embereknek megkeserítsék,
lehetetlenné tegyék az életét.

Boldogok lesznek azok, ha mind ezek ok nélkül
történnek meg velük, mert ez már a kiválasztottság
állapotát mutatja meg.

Az ellentétes érzés kutatja azokat az okokat,
amelyekbe belekapaszkodhat, hogy
a maga süllyedt állapotába ránthassa
az igaz embereket.

A maga bűneinek következményét rájuk hárítsa.

Ha nem talál ilyen okot, akkor hazug állításokkal,
vádolja meg az igaz embert, hogy szenvedtesse.

Ezzel a lelkében tomboló gonoszt kielégíti.

A hitetlen ember vakon engedelmeskedik
az ellentétes ösztönének, mert nem tudja,
vagy nem hiszi, hogy semmi el nem vész
a nagy mindenségben.

Minden fájdalom, könny visszatér okozójához, ha
igazságtalanul okozta.

Minél nagyobb Istenbe vetett hittel,
hordozza el az ártatlanul szenvedő,
annál hamarabb és annál mardosóbb
fájdalmat okozva tér vissza okozójához.

A megbántottnak hatalma van az őt
szenvedtető felett, mert az igazságért
ártatlanul szenvedők, olyan oldó és bontó
folyamatot indítanak meg a láthatatlan világban,

melynek nem állhat ellen senki és semmi.
Testi életben ideig - óráig való fájdalmak érik
a Krisztusi igazságban élőket,
de boldognak mondja az Úr mindazokat,
akik Ő érette hordozzák ezeket a
méltatlan szenvedéseket.

ÖRÜLJETEK ÉS ÖRVENDEZZETEK, MERT
A TI JUTALMATOK BŐSÉGES LESZ A
MENNYEKBEN, MERT ÍGY HÁBORGATTÁK
A PRÓFÉTÁKAT IS, AKIK TI ELŐTTETEK VOLTAK

Azok, akik megérik és átérik ezeknek
az igéknek a mélységes igazságait,
akiknek a lelkében már megacélosodott a hit,
akik már nemcsak hiszik, hanem érzik
és tudják az igazságot, azokhoz szól
ezekben az igékben az Úr.

Mert aki így beszél hozzánk,
az az igazságot mondja,
nem a földi mulandó dolgokról beszél,
hanem az örökkévalóságról tesz bizonyosságot.
Isten bőségesen megjutalmazza azokat,
akik a földön bizonyosságot tesznek az Úr igazságáról.

Ha valaki áldozatot tud hozni mindezért,
mert áldozat az embernek megtagadni magát,
emberi méltóságát, emberi igazságát.

Áldozat átengedni a látszólagos győzelmet,
a gonoszban elfoglalt embertársának.

Amikor nem áll bosszút, nem fizet
gonoszul a gonosznak, azokért a szenvedésekért,
megalázó cselekedetért, amikkel
háborgattatást, megpróbáltatást okozta.
Vannak, aki nem értik, nem értékelik az
önmegtagadással hozott áldozatot, melyet alázatos
lélekkal, hoz a hívő ember.

Meg nem világosodott lélek,
nem tudja megkülönböztetni,
a bűnt az erénytől és sokszor
még, amikor jót akar cselekedni is
bűnt követ el az Igazság törvénye ellen.

Mert helytelen ítéletével az igazat
szenvedteti, a bűnöst pedig felmenti,
a részére kijáró büntetés alól.

Felületes emberi gondolkodás,
hamar túlteszi magát az ilyen
tévedéseken, „tévedni emberi dolog”.

Mindaddig ameddig nem az ő kárára történik,
nagylelkű a megbocsájtásban,
de ha az ő életébe hasít bele egy ilyen tévedés kése,
egyszerre nagygyá és fontossá válik az igazság keresése.

Az emberek világában, nem lehet
kárpótlást vagy kiegyenlítést várni,
az igazságtalanul elszenvedett bántalmakért.

Mert a földi világ fejletlen lakói
csak szenvedtető hatásokat hoznak létre,
a maguk tévelygő elgondolásaival.

A jóra és igazra törekvő, Isten lelkétől
megihlett emberek, akiknek lelkében
már kialakult az Isteni törvény, már az irányítja
őket cselekedeteikben.

Nem vegyülnek bele a világ fiainak
tévelygéiseibe, nem azonosíthatják
magukat azzal, akik még kedvelik a bűnt.
Akik már megvilágosodtak, nem
járhatnak sötétben.

Bűnt, bűnnel nem fizethetik vissza,
hanem a megtorlást az igazságos
Istenre bízzák, az Ő kezébe
teszik le sorsuk intézését.
Egész hitükkel, bizalmukkal Istenre
támaszkodnak.

Nekik meg kell tagadni emberi természetüket,
azért, hogy az Isteni természet
győzedelmeskedhessen bennük.

Az Isten minden teremtett gyermekéről tud,
de aki elfordul tőle, megszűnik a
tudatba való kapcsolódása és a lélek
nem érezheti olyan intenzitással
teremtője akaratát.

Így egészen eltompul a lélekben
a belső megérző képesség.

Az egész földkerekségen, minden
nemzetnek, népnek voltak,
vannak Istentől küldött prófétái, látnokai,
akik bizonyosságot tesznek arról a valóságos,
hatalmas és erős Létezőről.

Ők küldetésben lévő tisztább szellemek,
akik a szellemi sötétségben tévelygő

ember lelkek megmentéséért
vállalták a nehéz testet öltéseket.

Azért, hogy emberi szavakkal
férhessenek hozzá az értelemhez,
és ezen keresztül az érzelmi világot is,
alkalmassá tehessék a finomabb
hatások felvételére.

A próféták sokat szenvedtek egy – egy
emberi élet alatt.

Sokakat megöltek, fogságba hurcoltak,
prófétálásuk nem felelt meg
az uralmon lévők vágyának, akaratának.

Az igaz próféták, híúk maradtak
megbízatusukhoz, melyet az Isteni
gondviseles rájuk bízott.

Ők bizonyosak voltak azok felől,

az igazságok felől, melyeket hirdettek,
mert ők benne éltek a láthatatlan világban.

Az Isteni lélek mindenkor közölte
velük az Úr akaratát.

A próféták kora nem tűnt le,
az Isteni lélek a mai időkben is éppen
úgy hívja az Isten útjára a tőle
elpártolt lelkeket, mint régen.

A láthatatlan világ éppen úgy
életjelt ad magáról a tudományos
ismeret világosságában, mint régen
az elvont hit misztikus kódében.

De a földi ember szemei vakok,
ezeknek a titkoknak meglátására,
és lelke eltompult ennek a nagy értéknek a felismerésére.
Ezért Isten követeket küld hozzájuk,

akik az örökkévalóságból hírt hoznak.

Azért, hogy hogyan, merre keresse az ember
azt az utat, melyet elhagyott,
az elveszett képességeit, újra megtalálja,
és a felsőbbrendű élethez való feltételeket
megszerezhesse.

Ezek a követek, a bizonyágtevő próféták,
látnokok, akik a látható világ mögötti
láthatatlan világról és ennek törvényeiről
és teremtő Uráról beszéltek - beszélnek.

Senki sem juthat be addig a boldogság világába,
amíg az igazságért nem szenvedett.

Amikor áldozatot kell hozni,
a lélek belső érzés világába megy véghez
azaz örömmel hozott áldozat, mely megszentelődik.

„A ti jutalmatok bőséges lesz a mennyekben,
mert így háborgatták a prófétákat is, akik elóttetek voltak.

TI VAGYTOK A FÖLDNEK SÓI, HA PEDIG A SÓ
MEGÍZETLENÜL, MIVEL SÓZZÁK MEG?
NEM JÓ AZUTÁN SEMMIRE, HANEM HOGY
KIDOBJÁK ÉS ELTAPOSSÁK AZ EMBEREK

Jézus e hasonlattal, minden kétséget kizáró módon,
bizonyítja azt, hogy akinek a lelke átítatódott
az Isteni igazsággal, az nem élhet többé
önmagának és csak öncélú életet.

A kikristályosodott Isteni ige,
más irányt szab emberi életének.
Ez az élet, a lélek egyre magasabb rendű
céljai felé mutat, melyek örök értékű
tartalommal hatják át egész lényét.

Az Isteni igazsággal átitatott lelkek,
örökértékek hordozói és megbízottjai,
a föld életében, hogy ezekkel az értékekkel
gazdagítsák a világot és az igazságra éhezőket.

Ezek a mennyei értékek, mint a só romlatlanok.
Romolhatatlanná teszi azokat az emberi
lelkeket is akik ezzel az igazsággal átitatódtak.
Ők a földnek sói, akiken keresztül
a romolhatatlanság törvénye átszűrődik.

Ez a romolhatatlan igaz törvény
mindenki lelkében el van rejtve.
De a szellem elvesztette tájékozódó
képességét a tévelygés világában.

Ezért nem tudja szabad akaratát
saját javára kihasználni.

Mert a benne meghúzódó ellentétes
szellemi elvnek engedelmeskedve
megcselekszi a helytelent.

Ezzel gyengíti a lelkében a már
megszerzett jót és igazat.

Így észrevétlenül a bűn útján van,
és később a szakadékába esik, mert
nem ismeri fel a veszélyt, amelybe jutott.

A legtöbb ember, csak akkor ébred
bűnének teljes tudatára,
amikor a bűn szenvedtető következményével
találja magát szemben.

De a megtörténtet, nem lehet
nem megtörténté tenni.

A cselekedet beírja magát a természet
igazságosztó törvényébe.

Az Isten fia, Jézus lehozta az Isteni
ígét melyet a bűnök szakadékjaiban
szenvedő emberiség megmentésére
adott az Úr kegyelme.

Aki ezeket meghallgatja és szívébe zárja,
ezek szerint éli földi életét,
érvényre juttatja gondolataiban,
érzéseiben, cselekedeteiben,
az nem tartozik többé a szenvedtető
természettörvény romlandósága alá
vetett világba.

Hanem az Isten által teremtett

új életbe, új világba.

Ez a világ az örökkévalóság,

törvényére van alapozva.

Új teremtményekké lesznek, mert

újjá születnek az Isteni igazság által.

A lelkükben, életükben valósággá

lett Isteni igazság fent tartja őket,

a bűnök tengerében,

mert hitük nem az el hivésen, hanem

a megbizonyosodáson nyugszik.

Ezért mondja az Úr, hogy „ti vagytok a világ sói”

Az Isteni igazság által vezérelt lelkeknek,

nagy feladatai vannak a bűnös világban.

Ők nem élhetik a maguk kényelmes

nyugodt életét a földön,

mert nagy mennyei értékek hordozóivá lettek.

Nekik bizonytságot kell tenniük
lépten – nyomon az igazságról.
Őket sátáni elvektől átítatott emberek üldözik,
szenvetetik, gonosz vádakkal illetik.
Cselekedeteiket félremagyarázzák, hogy
ítéletet mondhassanak felettük.

Mivel az ilyen áldozatos élet,
nehéz terhével, nagy megpróbáltatást jelent,
csak nagy alázatossággal,
igaz élő hittel, Istenből merített reménységgel
tudja földi pályáját megjárni.

Az Isteni igazság védi az áldozathozót,
segíti, hogy az ellentétet legyőzze,
mert nagyok a kísértések feléje.
Alázatos lélekben újra hangzik az Úr szava;
„tedd hüvelyedbe kardodat,

mert aki fegyvert fog, annak fegyver által kell meghalnia.”

Megsebesített, nem gyógyul meg azzal,
ha vissza sebzi a támadót.

Csak a bűn és szenvedés szaporodik.

Azonban, ha a só nem tudja

a maga romlatlanságát

megtartani, összekeveredik a látszólagos

igazsággal, a testi ember igazságával,

akkor elerőtlenedik benne az Isteni igazság.

Akkor megízetlenül, elveszti

romolhatatlan természetét.

TI VAGYTOK A VILÁG VILÁGOSSÁGA.
NEM REJTTETHETIK EL A HEGYEN ÉPÍTETT VÁROST

Jézus ezekben a példabeszédekben,
azokhoz az emberekhez szólt,
akik már felülemelkedtek a földi élet
eshetőségeinek csalogató csábításain,
és az örök törvényt kutatták.

Mert minden elmúlik, mindent megemészt az idő,
amit ennek az életnek áldoznak,
értékét veszti a halál pillanatában.

Az Úr, azokról a mennyei igazságokról beszélt,
amelyeknek hatalmával Ő mindazokat
a csodálatos cselekedeteket véghez vitte.

Jézus újra és újra mennyei Atya felé fordította
kutató tekintetét és nem szűnt meg a
mennyei törvényeket magyarázni.

A mennyei törvények igazsága, erő és hatalom.

Amit minden teremtett lélekkel közöl

a teremtő Isten, aki hozzáfordul.

A lelkét kitarja előtte és befogadja

azokat az igazságokat, amelyekben

lélek és élet van.

Ezek megvilágosítják az emberek lelkét,

és akik e szerint élnek, cselekednek, beszélnek,

úgy értelmezik azokat ahogyan

a mennyei Atya a szívükbe írta.

Rajtuk az Isteni világosság elvégzi a maga tisztító

és átalakító munkáját.

Hozzájuk szól az Úr, hogy „ti vagytok a világnak

világossága és nem rejtethetek el a hegyen épült várost”

mert azt mindenki látja.

Meglátják azok is, akik gyönyörködnek rajta,

és szívesen fáradoznak azon, hogy közelebről

is megláthassák, és ők is megpróbálják
az odafent való építkezést.

Mert akik odafent laknak, azok elől nem fogja el
az árnyék a világosságot.

De meglátja ezt az ellentét is,
megtámadja az odafent lakókat.

Okokat keres, hogy leszólja, elkedvetlenítse,
azokat, akik óhajtva várják az oda építkezést.

A világosság fiai és lányai nem zárkozhatnak el a
támadások elől, mert a világosságban
minden cselekedetük tisztán látszik.

A gonosz viszont folyton azon munkálkodik,
hogy árnyékot borítson az igazságban
élők cselekedeteire.

Az Úr, ezért előre figyelmezteti őket,
hogy legyenek készen mindenre,

és vigyázzanak, hogy minden beszédük,
cselekedeteik az igazság teljes világosságban
legyenek láthatóak, érthetőek.
Mert nem csak a látható életből,
hanem a láthatatlan életből is éber tekintetek
szegeződnek az Isten útján haladó emberekre.

Az ilyen emberek öntudatlanul is tanítanak,
mert magukkal emelik azokat a lelkeket,
akik nagy és nemes elhatározással sokszor
nekilendülnek, hogy a bűneik által okozta
következményektől szabaduljanak,
de a próbákon gyengének bizonyultak.

A diadalmas ember lelkek eredményes élete,
hite, reménysége, Istenbe vetett bizodalma,
hatalmas vonzerőt gyakorol a gyenge lelkekre.
Akik új hittel új lelkesedéssel telve,
sietnek a javulás útjára.

Az Isten kegyelmére támaszkodók,
reménysége a fényben úszó „hegyen épült város”
a megvilágosultak városa.

Az evangéliumba kijelentett igazságok,
egyenesen, határozottan mutatnak kivezető utat,
a bűnből és a tévelygésből.

Ez az Isteni igazság világosítja meg az emberek
értelmét és hatja át érzelmi világát,
szeretettel, melegséggel, örömmel és boldogsággal.

Sokan igyekeznek a hegyen épült városba,
de a felfelé vezető emelkedő úton,
a próbákon gyengének bizonyulnak.

Ilyen, amikor eljutnak az első vagy második lépcsőre,
már is megszedíti őket a dicsőség fénye.

Megcsúsznak és elbuknak.

Isteni világosságtól eltávolodva, a földi élet egyre árnyékosab-
bá, sötétebbé bizonytalanabbá és céltalanabbá válik.

GYERTYÁT SEM AZÉRT GYÚJTANAK, HOGY
VÉKA ALÁ, HANEM HOGY GYERTYATARTÓBA
TEGYÉK ÉS FÉNYLJÉK MINDAZOKNAK,
AKIK A HÁZBAN VANNAK

A világosság a legfontosabb az életben.

Mert világosság nélkül, csak tévelygés,
örök keresés, de meg nem találás,
a földi ember sorsa.

A világosság maga az élet.

Az élet, az Isteni nagy titok lényege,
mert az Istentől ered és az Istenhez
tér vissza, ez a visszatérés minden élet célja.

Az élet egy olyan törvényt követ, melynek
az ember nem ura, amely törvény szerint,
az élet nem úgy cselekszik,
ahogyan azt az ember akarná.

Ez a hatalom több, mint az ember,
világosabban, helyesebben,
pontosabban, célravezetőbben,
irányítja az embert,
mint ahogyan azt az ember gondolja.
Ahol fény van, ott élet van.

Az Úr nem engedi, hogy az ilyen világosságtól
átitatott lélek lefedve, letakarva, magába
zárkózva élje le földi életét.

Azt akarja, hogy ha fáj és nehéz is a
sötétségben járók között az élet terhét hordoznia,
mégis hitével, szeretetével, alázatosságával
ott járjon és világítson az emberek között.

Azt akarja az Úr, hogy a hegyen épült város
lakóivá emelje fel azokat a kereső és
Isten igazságát kutató embereket,
akik még nem világosodhattak meg

annyira, hogy az élet árnyékos oldalán járva,
el ne tévedjenek.

Jézus igazsága, fénylő világosságot jelent,
a földön élő embereknek.

Megvilágítja az utat, mely a földi élet
tévelygéseiből kivezeti a fölön élő lelkeket.

Szükséges, hogy legyenek ilyen lelkiületű
emberek, akik gyertyájukkal világítsanak,
azoknak, akik már megértették Isten hívó szavát,
de még csak bizonytalan lépésekkel tudnak
az életben előrehaladni.

Ők még meg - meg botlanak, talán el is esnek,
de a világosságban mégis tájékozódhatnak és felkelnek.

MERT, HA MEGBOCSÁTJÁTOK AZ EMBEREKNEK
AZ Ő VÉTKEIKET, MEGBOCSÁT NEKTEK IS A TI
MENNYEI ATYÁTOK

Amíg az ember a maga érdekeit munkálja,
a másokét megbántja,
amíg a maga igazságát védelmezi,
a másokét elnyomja,
amíg a maga boldogságát siet megszerezni,
addig a másét feláldozza.

Az önzés teremti meg mindazokat a szenvedéseket,
amelyek a földi életet sokszor elviselhetetlenné teszi.
Az ember nem szereti embertársát,
nem ismeri el annak jogait a boldogsághoz,
ha szembe találja magát, mindazokkal a
bűnökkel, hibákkal, melyek benne ugyan - úgy megvannak,

már engesztelhetetlen harag
és bosszú érzése keletkezik a lélekben,
ami gyűlöletben nyer kifejezést.

Az ember lelkét tökéletlen igazságérzete,
helytelen ítélete viszi bele az ellentétes
érzésekbe, mert tökéletlen értelme
nem látja helyesen a dolgok lényegét.

Elítél, büntet, bosszút áll képzelt
vagy tényleges sérelmeiért.

Isten egységes törvénye,
úgy fektette le az igazságot,
hogy „mint te magadat”.

Tehát mindenkinek olyan ítélő törvénytől
függ a sorsa, olyan ítélettel mér neki is a törvény,
amilyen ítélettel ő ítél mások felett.
Isten előtt nincs kivételes igazság,

olyan, ami az egyiknek hasznára,
a másiknak kárára volna.

Nem átkozhatod felebarátodat a nélkül,
hogy magadra is ne szállna abból.

Nem kívánhatsz rosszat a nélkül,
hogy az rajtad is be ne teljesednék,
nem büntetheted a nélkül,
hogy te is ne szenvednél vele együtt.

Istené az ítélet, az igazság, csak Ő kötzhet,
oldozhat fel a bűn alól,

Ő szabadíthat meg a kárhozattól.

Az ember bocsásson meg embertársának,
ha vétkezett ellene, mert az Isteni
szeretet kegyelmébe veszi mind kettőt,
úgy a vétkezőt, mint a szenvedőt.

Az egyiket megdorgálja, hogy többé ne vétkezzen,
a másiknak meggyógyítja a szívét, hogy el ne vérezzen.
Vezeti mindegyiket a haladás és a fejlődés útján,
felfelé Őhozzá.

HA PEDIG MEG NEM BOCSÁJTJÁTOK AZ EMBEREKNEK
AZ Ő VÉTKEIKET,

A TI MENNYEI ATYÁTOK SEM BOCSÁJTJA MEG A TI
VÉTKEITEKET

Tisztán és világosan meg van írva a feltétel
a meghallgatásra és a bűnbocsánatra.

Aki megtanulta ezt, megérti, hogy mit akar
az Úr ezzel a mondással az embereknek
a szívébe vésni; az engesztelődést.

A kiegyenlítődésnek ember és ember
között kell elkezdődnie,
csak azután lehet az embernek Istennel
szemben engesztelődést keresni.

Ha valaki ezt az engesztelődést megakasztja,
azzal, hogy nem bocsájt meg embertársának,
megteheti, de az ő bűneinek bocsánata
és az ő engesztelődése is fennakad.

Mert Isten sem bocsájtja meg az Ő bűneit addig.

MIKOR PEDIG BÖJTÖLTÖK, NE LEGYEN KOMOR
A NÉZÉSETEK, MINT A KÉPMUTATÓKÉ, AKIK
ELTORZÍTJÁK ARCUKAT,
HOGY LÁSSÁK AZ EMBEREK, HOGY ŐK BÖJTÖLNEK.
BIZONY MONDOM NÉKTEK, ELVETTÉK JUTALMUKAT.

Az emberek minden időkben

igyekeztek áldozatokat

bemutatni Istennek.

Különösen nagyak hitték, melyeket testük

sanyargatásával igyekeztek elérni.

A testiekről való lemondást, a táplálék

korlátozását, vagy bizonyos időre felfüggesztését

nevezzük böjtölésnek.

A világi ember ritkán mond le valamiről,

ami neki kedves és kívánatos.

Csak abban az estben hajlandó, hogy ha
az számára elérhetetlen.

De akkor sem szívesen, hanem
zúgolódvá, elégedetlenkedve.

Keserű panaszos érzéssel törődik bele sorsába.

Azért jó a böjtölés, a világ örömeit nyújtó étellel
szemben, hogy az ember lelkének nemesebb
vágyai, törekvései uralhassák a test hibás
és kárhozatba vivő vágyait és törekvéseit.

Az ember tudjon lemondani nem csak
az ételről - italról, hanem mindenről, ami
őt szellemi előrehaladásában gátolná.

A régi időkben befeketített arccal böjtöltek
a képmutatók, mert a böjtölő embernek
külön megtisztelés járt.

Az ilyen böjtölők és szent életet élők, akik
még ruházatukban is megkülönböztetik

magukat embertársaiktól, „bizony mondom
néktek, elvették jutalmukat.”

TE PEDIG, MIKOR BÖJTÖLSZ, KEND MEG A FEJEDET
ÉS A TE ORCÁDAT MOSD MEG.
HOGY NE AZ EMBEREK LÁSSÁK A TE BÖJTÖLÉSEDET,
HANEM A TE ATYÁD, AKI TITKON NÉZ,
MEGFIZET NEKED NYILVÁN

Aki belátja a böjtölés és a lemondás szükségességét,
az életben, ne járjon lehorgasztott fejjel,
embertársai között.

Ne érezze magát kényszeredetten a lemondásban,
amellyel ő a mennyei Atyának akarja a hűségét,
és a szeretetét bizonyítani.

Ha a böjtölés szellemi célok érdekében történik, akkor
szellemi, lelki erők fejlődnek.

A nem szellemi célú böjtöléstől mindenkinek
óvakodnia kell.

Szintén óvakodni kell minden olyan böjtöléstől,
mely a test egészségét, munkaképességét,

veszélyeztetné.

Ez már ugyan is nem a lélek előnyére,
hanem a hátrányára válnék.

Ha az ember érzi bűneinek súlyát,
bűnre vivő hajlamainak érvényesülni akarását,
zabolázza meg testét böjtöléssel,
Istennek ajánlva fel szent törekvését.

Az Istenhez való fohászkodásban el nem
restülve a reménység derűjével ragyogva az arcán,
végezze kötelességét a legjobb meggyőződése szerint.

Embertársainak sem terhére,
sem megbotránkozására,
ne legyen lemondásos életével.

Senki csodálatát vagy dicséretét
ne igyekezzék felkelteni.

Mert az Atya titkon vizsgálja,
az ember lelkének szent törekvését
és nyilvánosan nyújtja segítségét.
Mind abban az áldásban melyet minden
igazán megtérő lélek a legnagyobb
lelki boldogságban érez meg.

NE GYŰJTSETEK MAGATOKNAK KINCSEKET A
FÖLDÖN, HOL A ROZSDA ÉS A MOLY
MEGEMÉSZTI ÉS AHOL A TOLVAJOK KIÁSSÁK
ÉS ELLOPJÁK

A kincs gyűjtése, felhalmozása az ember régi bűne és tévelygése. Ez az önzésnek a birtoklási váagnak hatalmas pecsétje az ember lelkén.

A gonosz elpecsételi magának azokat a lelkeket, akiknek ilyen érzésein keresztül megnyilatkozhatik. Amióta a világ fennáll mindig így volt és így lesz, hogy a legkapzsibb, legravaszabb legerőszakosabb emberek jutottak földi kincsek és értékek birtokába.

Nagyon ritkán jut valaki érdem szerint gazdagsághoz, mert az ellentét mindent elkövet, hogy elűthesse tőle, az arra érdemes egyént.

A sok szenvedéssel megterhelt kincsek,
gazdagságok, milyen sok nyomort,
és kétségbeesését rejtegetnek magukban.
Mennyi félelem, átok és elkeseredés kíséri ezeket,
ha mind ezt látnák lelki szemeivel, nem volna olyan
értéke a földön ezeknek.

Isten törvényei szerint,
minden lélekre szükség van
a fejlődés szempontjából.
Mindegyiknek meg kell találnia
a maga képességéhez
való munkát és a maga eltartásához
a szükségeseket a földön.

Ha mindenki hűen betöltené hivatását,
ha nem élne vissza helyzetével és ha
minden lélek fejlődne,
akkor nem volnának nagy anyagi eltolódások.

A Sátán az emberek vágyainak felkeltésével
igyekszik hatalmat gyakorolni az emberek világában.
Az egyik oldalon a fényűzés, pompa, munkátlanság,
az élvezetekben való tobzódás utáni vágy az
embereket kapzsiságba, igazságtalan
úton való pénz és vagyonszerzésbe hajtja.

Ők megszerzik, felhalmozzák mind azt,
amit mások verejtékes munkával kitermelnek.
A másik oldalon látjuk a nyomasztó szegénységet,
nyomort és betegséget.

A szenvedélyek kiélése, a vagyongyűjtés
azoknak a szükséges mindennapi kenyerét
veszi el, akiknek ez Isten törvénye szerint kijárna.

Az ember tudatlanságból teszi ezt, mert
elfelejti, hogy Isten tőle is számonkéri életét,
és jaj neki, ha csak egy valaki is panasszal van ellene.
Az Úr szelíden figyelmezteti az embert, hogy

ne gyűjtsön kincseket a földön,
hiszen a rozsdá és a moly megeszi vagy ellopják.

Hiába gyűjt az ember bármit, nem az övé,
nem lehet a sajátja, mert minden
múlандó e földi világban.

A gazdagnak sokkal kevesebb igazi öröme van,
mint a szegénynek.

Mert a gazdag nem lehet biztos abban,
hogy aki ma barátai, azok őt önmagáért
vagy gazdagságáért, érdekek miatt szeretik.
A gazdagság köré gyűlnek az érdekhajhászok,
az önzők és rászédők.

Aki a pompát megszokja, nem élvezheti azt,
mert megunja, legszegényebb lesz
sokszor a legszegényebbnél is.
Sajnálatra méltó az olyan gazdag, aki az életnek

minden megszerezhető javát kihasználta,
mert már nincsenek illúziói sem.

HANEM GYÚJTSETEK MAGATOKNAK KINCSEKET A
MENNYBEN, AHOL SEM A ROZSDA, SEM A MOLY
MEG NEM EMÉSZTI ÉS AHOL A TOLVAJOK KI NEM
ÁSSÁK, SEM EL NEM LOPJÁK

Szánalomra méltó minden ember, aki akár
gazdag, akár szegény, nem tud magának
lelki kincseket gyűjteni.

Lelki kincsek - mennyei értékek.

Aki itt a földön nem szerez égi értékeket,
szegényen tér meg a szellemhazába.
Éhesen, rongyosan lődörög a lélek vándorútján
egy kis könyörület morzsát koldulva.

Minden ember lelkében, a leg bűnösebbébe is
felbecsülhetetlen kincses bányá van, melyek
Isten adományai, csak a durva salak beborítja.
Emiatt a kegyelem oldó sugárzása nem fér hozzá.

Szükséges, hogy ez a salak letisztuljon,
bármilyen eszközzel is, hogy Isten igéje
behatolhasson ezekbe az elzárt szívekbe.
Azután, onnan a kincseket felszínre hozhassa.

Az élet forгатagában ezek a kincsek adják az erőt,
amely eggyé teszi az embert az emberrel,
és az emberiséget az Istennel.

Szükséges, hogy leolvadjon a szívekről ez
a jégpáncél, mely elkülönítette
és érzésteleenné tette az embereket,
egymás fájdalma és szenvedése iránt.

Szükséges, hogy felébredjen a lélek,
a Sátán által terjesztett hazug álomból, mely
kábulttá és eszteleenné teszi az embert, amíg testben él.
Az anyagi javak gyűjtésével tölti napjait,
ez által az anyag uralkodik felette.

Elfeledkezik közben a lélekről, Istenről és
főképpen embertestvéréről.

Akiknek ez által sok keserűséget, fájdalmat okoz.

Mindennek az lesz a következménye, hogy a

felhalmozott vagyonához kötött szívét,

fájdalom és keserűség fogja előnteni, amikor

lelki kincsek nélkül tér meg a túlvilágra.

MERT AHOL VAN A TI KINCSETEK, OTT VAN
A TI SZÍVETEK IS

Ha anyagi kincsek helyett, olyan élő kincseket
gyűjtene az ember, amelyek elkísérik őt a síron túl,
és tanúskodnának a szeretete, a hálája mellett,
bizony ezek soha el nem múló értékévé válnának.

Szomorú és kemény igazság ez
„ahol van a ti kincsetek ott van a ti szívetek is”
Az élő lélek, holt anyagba zárva, annak kényszerítő
hatása alatt kénytelen ténykedni.

Szabad akaratát gúzsba kötve érezni mindaddig,
amíg csak rá nem eszmél tévedésére.
Amikor ráeszmél, már szabadulna, de a saját lelki
dermedtsége nem engedi.

Az anyag fogsága ez, melybe a szellem
önmagától jutott.

Aki az anyagot nem a lelke fejlődési eszközének,
hanem végcélnak, boldogságnak tekintette
a földi életében.

TEST LÁMPÁSA A SZEM, HA AZÉRT A TE SZEMED
TISZTA, A TE EGÉSZ TESTED VILÁGOS LESZ.
HA PEDIG A TE SZEMED GONOSZ, A TE EGÉSZ TESTED
SÖTÉT LESZ. HA AZÉRT A BENNED LÉVŐ VILÁGOSSÁG
SÖTÉTSÉG; MEKKORA AKKOR A SÖTÉTSÉG?

Az Úr a testi szemet veszi az értelmi világosság
példájának, mely megvilágosítja
az ember egész valóját.

A helyesen fejlődött, törvényes életet élő ember
lelke egyre közelebb igyekszik Istenhez.

Még nem tökéletes, még hibákkal, gyengeségekkel
lehet telve, de alázatos lelkével belátja,
és megbánja tévedéseit, felismeri bűneit,
mert Istennel való összeköttetése által
megvilágosodik lélekben, tisztán látja önmagát
és felismeri az igazságot, melyet követnie kell.
Az ilyen ember egész lénye világosabb, tisztább,

határozottabb, céltudatosabb.

A legfényesebb igazság, a legtisztább eszme is a törvénytelenységben, a homályban élő lélek előtt homályos is marad.

Ha ezek a szent eszmék homályosak előtte, mennyivel sötétebbek azok a dolgok, amelyek még ő előtte is sötétnek látszanak.

Ha a törvényesen fejlett lélek is hibázik, mennyivel inkább téved az, aki nem ismeri az Isteni igazságokat.

Ezért senki sem mondhatja a földön azt, hogy mindenben és mindenkor helyesen jár el.

A tudatlan sokszor ellene van a világosság cselekedetének, mert a benne lévő homály, még nem tisztult le és nem érti a világosságban élők munkáját.

Sokan a világosságot hirdetik és még nagyobb

homályosságot sűrítenek maguk köré és ebben sokan eltévednek.

Mennyivel sötétebb ott az eredmény, ahol a világosság is csak homályosság.

Ezért mindenki, aki a tiszta világosságot óhajtja szükséges, hogy a homályosságban igyekezzék tájékozódni, keresse az igazságot, és cselekedje azt, mert csak akkor fogja megérteni mi a világosság.

SENKI SEM SZOLGÁLHAT KÉT ÚRNAK,
MERT VAGY AZ EGYIKET GYŰLÖLI ÉS A MÁSIKAT
SZERETI; VAGY AZ EGYIKHEZ RAGASZKODIK ÉS A
MÁSIKAT MEGVETI. NEM SZOLGÁLHATOK ISTENNEK
ÉS A MAMMONNAK.

A lélek fejlődni van a földre küldve.

Ezt a munkálkodást, a saját lelki hajlamai irányítják.

Lelki életében elért fokozatához mérten megtudja
különböztetni a jót a rossztól, az igazat a hamistól.

A földi testben próbára tétetik, hogy vajon minden
körülmények között betölti és elvégzi azt a feladatot,
amelyet elméletileg már, mint lélek elfogadott.

Sokaknál nem jelentenek ezek a feladatok nagy
küldetéseket, csak annyit, hogy az igazság
korlátain belül maradjanak, ne cselekedjenek
Isten törvénye ellen.

Ezek az elfogadott igazságok olyan tisztán
állnak a szem előtt, hogy teljes bizalommal
tekint a jövője elé.

Azonban a földi lét szövevényes állapotában,
eltéved és bűnbe esik, mert azt hiszi, hogy
meglehet alkudni az igazsággal.

Ezeknek az alkudozóknak szól az Úr ebben az igében.

„nem szolgálhattok két Úrnak”

Mert akár melyikhez pártol az ember egyik sem
elégzik meg fél emberrel.

Aki a világi gazdagságot, előnyöket hajszolja,
az nem szolgálhat Istennek.

Más a világi élet célja és eszköze,
és más az Isteni szolgálat célja és eszköze.

A két egymással szemben álló elv
nem egyeztethető össze.

A test kívánságai bűnre, kárhozatra viszik a lelket,
nyomorúságot, szenvedést okoznak.

Az Isteni törvényben működő lélek vágyai
megelégedést, örömet okoznak.

Az emberi lélek vágyódása csak egy irányú lehet,
két ellentétes irányt követni képtelen.

Valaki hiába beszél, alakoskodik céljának iránya
mutatja meg, hogy felfelé vagy lefelé halad.

AZÉRT AZT MONDOM NÉKTEK; NE
AGGODALMASKODJATOK A TI ÉLETETEK FELŐL,
MIT EGYETEK ÉS MIT IGYATOK; SEM A TI TESTETEK
FELŐL, MIBE ÖLTÖZKÖDJETEK. AVAGY NEM TÖBB-E
AZ ÉLET, HOGY NEM AZ ELEDEL, ÉS A TEST, HOGY NEM
AZ ÖLTÖZET?

Az egész földi élet az önzésen a testies vágyak
kielégítésén alapszik és a gyenge lélek megretten,
amikor az ellentét félelmetesnek festi az
elkövetkezendő eseményeket eléje.

A test szükségletei, melynek kielégítése a
legszerényebb ember előtt is jelentős gondot okoz,
sok kísértésnek, aggodalomnak és félelemnek
forrását képezi.

Hozzájuk szól az Úr, a fenti igéjében, hogy ne
aggodalmaskodjatok.

TEKINTSETEK AZ ÉGI MADARAKRA, HOGY NEM
VETNEK, NEM ARATNAK, SEM CSŰRBE NEM
TAKARNAK; ÉS A TI MENNYEI ATYÁTOK ELTARTJA
AZOKAT. NEM SOKKAL KÜLÖNBEEK VAGYTOK-É
AZOKNÁL?

Jézus, bátorító kijelentése azokhoz, akik még
ingadoznak a hitben, akik még nem érzik, hogy Isten
a gondoskodó, szerető Atya.

Isten azt várja, hogy gyenge gyermekei bizalommal
forduljanak hozzá, minden gondjukkal és bánatukkal.

A világ fiai, minden elért eredményt maguknak tudnak
be és elfelejtkeznek arról, hogy ha Isten nem adta
volna azt nekik, maguktól minden erejüket
megfeszítve sem érhatték volna el.

Isten mindenkinek megadja az ő életéhez való
szükségeseket.

Ha néha úgy látszik is, mintha elrejtene az
Ő áldását, akkor sem szabad elcsüggedni,
hanem tovább kell haladni azon az úton,
melyet Ő tűzött ki.

Mindig megtalálja az ember azt, amire szüksége van.

KICSODA PEDIG AZ KÖZÜLETEK, AKI
AGGODALMASKODÁSÁVAL, MEGNÖVELHETI
TERMÉTÉT EGY ARASSZAL?

Az embernek az életéért való akarata, vágyai,
erőfeszítései, mind hiába való lenne, ha Isten
beleegyezésével, segítségével nem áll mellette,
hogy az ember keresztülvihesse az akaratát.

Senki sem vehet el semmit, ha az onnan felülről
nem adatik neki.

Az ember nem tekinthet bele a megoldások
birodalmába.

Csak a jelen világában láthatja a végbemenő
eseményeket.

De ezeknek a gyökerei a láthatatlanból táplálják,
a láthatót.

Ezért az ember nem tudhatja, hogy mi válik javára,
és mi válik a kárára.

Isten azonban tudja és mindig a legjobbat,
és legcélravezetőbbet engedi az emberi sorsok
eshetőségeinél érvényesülni.

Isten az ember szerető Atyja, aki mindig jót ad,
legyen öröm vagy bánat.

A legnagyobb bánatban, keserűségben is
az Úr, a tenyerén tart, mert ha ezt nem tenné
sokkal nagyobb teherrel kellene megküzdenni.

Ezért senkire sem enged nagyobb terhet, mint, amit elbír.
Boldog az az ember, aki ezt belátja,
és szenvedései között is őszinte hálával,
és megbékélt lélekkel tekint fel Istenre.

AZ ÖLTÖZET FELŐL IS MIT AGGODALMASKODTOK?
VEGYÉTEK ESZETEKBE A MEZŐ LILIOMAIT, MI MÓDON
NÖVEKEDNEK; NEM MUNKÁLKODNAK, ÉS NEM FON-
NAK.

DE MONDOM NÉKTEK, HOGY SALAMON, MINDEN
DICSŐSÉGÉBEN SEM ÖLTÖZKÖDÖTT ÚGY, MINT
EZEK KÖZÜL EGY.

HA PEDIG A MEZŐNEK FÜVÉT, AMELY MA VAN
ÉS HOLNAP KEMENCÉBE VETTETIK,
ÍGY RUHÁZZA ISTEN; NEM SOKKAL INKÁBB-É
TITEKET, TI KICSINYHITŰEK?

Az ember testiségnek túl fontossá lett fogalmát
példázza az Úr ebben az igében.

Meg kellene ezt hallania minden nagyravágyónak,
fény és pompa kedvelőnek, feltűnést és
dicsőséget hajszolónak.

Azoknak, akik a külsőleges ragyogásban keresik
és találják meg egyéniségüknek méltó keretét.

A test épp úgy zsarnoka lehet az embernek,
mint egy lelketlen kényúr.

A test elfajult kívánságai sok bűnt hozhatnak az
emberre már földi életében is.

A túlzott evéssel, ivással és egyéb szenvedéllyel.

A halál után pedig rettenetes gyötrelmeket
okoznak a léleknek, mert ott már mindehhez
nem jut hozzá.

A díszes, drága öltözék növeli az ember látszólagos
értékét, felébreszti és fokozza az önzőkben
a birtoklási vágyat, irigységet, telhetetlenséget.

Hatalmas eszköze ez a Sátánnak.

Menyi szerencsétlen ember vergődik
ebben a hálóban.

Mert ha már megfürdött silány lelke ebben a
pompában nem tud róla lemondani és ezt

csak áldozatok árán tarthatja meg.

Általában női lelkek hamarabb rabul esnek

ennek a vágnak, mert boldogságukat

így vélik megtalálni.

Ha testüket szépítő, fiatalító szerekkel kezelik,

és szép ruhákat hordanak.

Elfelejtik, hogy az Ó teremtőjük, nem a selyem,

bársony, drágakövek szépségét ajándékozta nekik.

Hanem a lélek utolérhetetlen szépségét.

Azt a bájot, amely meghódít mindenkit.

Ez, az egyéniség kifejező szépsége, minden

női léleknek sajátja.

Csak azok az emberek keresik a külső kifogástalan

öltözéket embertársaikon vagy magukon,

akikben semmi, vagy csak igen kevés egyéni érték van.

Nekik szükségük van arra, hogy lelkük szegénységét,

fogyatékoságát, azokkal betakarhassák.

Az egyszerű, Istenben hívó és bízó embereknek, aki hite szerint él, nem fontos az élet külső látszata, mert tudja, hogy Isten gondot visel az Ő földi gyermekeire.

Éppen ez a hit adja meg mind léleknek, mind a külső emberi megjelenésnek, azt az egyéni sajátos értéket, amellyel kiválik az átlag testies emberek közül.

NE AGGODALMASKODJATOK TEHÁT, ÉS NE
MONDJÁTOK; MIT EGYÜNK? VAGY; MIT IGYUNK?
VAGY; MIVEL RUHÁZKODJUNK?
MERT MINDEZEKET A POGÁNYOK KÉRDEZIK,
MERT JÓL TUDJA A TI MENNYEI ATYÁTOK, HOGY
MINDEZEKRE SZÜKSÉGTEK VAN.
HANEM KERESSÉTEK ELŐSZÖR ISTENNEK ORSZÁGÁT,
ÉS AZ Ő IGAZSÁGÁT, ÉS EZEK MIND MEGADATNAK
NÉKTEK

A pogányok csak a testiség igazságával rendelkeznek,
ezek az igazságok a halál és a kárhozat.

Az Istenben bízó és hívó léleknek éppen az ezektől
való szabadulás a legnagyobb nyeresége.

Az ember lelkének békére és világosságra van
szüksége, hogy mindig megláthassa, felismerhesse
az adott helyzetben, mi válik lelkileg és testileg javára.

Isten tudja az ember egyéniségének mi a
legalkalmasabb, mi a legmegfelelőbb.
A szerint, megadja azt a benne bízó és hívó embernek.
Ezért lelkére köti az embernek;” keressétek először
Isten országát és annak igazságát és mindezek
megadatnak néktek.”

Ha az ember vakon hisz, nem tudja mi az miben hisz.
Ha nem képes tájékozódni azokban a törvényekben,
melyeket Isten ír elő a megtérni vágyó léleknek.
Ha nem tud ebbe beleilleszkedi, akkor nem tud
megszabadulni, sok kínos vergődéstől,
csalódástól, hiábavaló kísérletezéstől.

Isten országát keresők előtt, egyetlen út és
egyetlen igazság van, Krisztus útja és igazsága.
Ha szeretet van az ember lelkében, nem ütközik
meg a földi törvénnyel sem és így békés összhangban
lehet mindenkivel.

Ha vannak is csalódások, megpróbáltatások,
az életben, előbb-utóbb kivilágosodik
az igazság és a diadal azé, akiben Isten
országának igazsága él.

Az élet sivár, örömtelen az anyagi törekvésekben
elfáradt léleknek.

NE AGGODALMASKODJATOK TEHÁT A HOLNAP
FELŐL; MERT A HOLNAP AGGODALMASKODIK
A MAGA DOLGAI FELŐL. ELÉG MINDEN NAPNAK
A MAGA BAJA

Az ember azt hiszi, ha valami égbekiáltó
nagy bűnt nem követ el, ő már jó
és tökéletes életet él.

Bár nagy tévedései nincsenek,
kicsiny tévedései úgy befedik
az igazságot, hogy nem képes azt felismerni.

Legtöbb ember nem elégszik meg a mai nappal,
mellyel Isten megajándékozta,
hanem a holnapi nappal törődik,
jövőjéért aggódik, mely még Istennél van.

Nem bízza Istenre saját és szeretteinek
sorsának intézését.

Nincs semmi értelme az anyagi javak halmozásának,
mely messze jövőről akar gondoskodni.

Minden napnak meg van a maga terhe és öröme.

Az ember éljen a ma kegyelmével, melyet Istentől
kapott, a holnapra pedig neki van gondja.

Ha öröme, boldogsága van, adjon hálát Istennek,
ha pedig gondja, bánata vagy szomorúsága,
kérjen erőt az Úrtól, annak elviselésére.

Ha megpróbáltatás éri, legyen óvatos,
elővigyázó és kérjen segítséget Istentől, hogy
el ne tévedjen.

Az ember mindig éljen, cselekedjen legjobb tudása
és ismertet szerint, mint aki tudja, hogy
a jövő, a jelen magvából kell ki.

Azonban ez Isten kezében van, mindenkinek
a maga idejében adja az aratást.

Az ember hiába akar, ha az, Isten végzésével
nem találkozik.

Még, ha lelkének javát feláldozza is az
anyagi érdekekért, van, hogy Isten jobbnak
látja az anyagiakat megvonni.

Néha megadja az Úr az anyagi javakat, mert
a lélek fejlődéséhez elősegítő eszköz lehet.

A földi élet, csak eszköze, előkészítője
a szebb, jobb boldogabb életnek.

Nagyon szegény, elmaradott világ ez ahhoz, hogy
tökéletes boldogságot nyújthasson.

Isten országa, azonban határtalan boldogságot
kínál azoknak, akik az Ő törvénye szerint élnek.

Munkájuk eredménye, megelégedés,
békeség, öröm lesz, mely felülemeli őt a
testiség, szenvedély viharain.

Az ilyen ember szellemi látóköre kitágul,

és már itt a földi életben egy magasabb rendű
létállapotba kerül.

Sok titoknak látszó tudomány megnyílik előtte,
és sok elérhetetlennek látszó dologhoz közelebb
kerül, annak a bölcsességnek birtokában, melyre
őt Isten országának igazsága tanította.

Az az élet célja, hogy az ember helyesen használja
fel a földi napjait.

Ne a test, az anyagiasság örök bizonytalanságának
tévelygéseivel, hanem az örök élet bizonyosságát,
kereső és megtaláló munkával töltse.

NE ÍTÉLJ, HOGY NE ÍTÉLTESSETEK.
MERT AMILYEN ÍTÉLETTEL ÍTÉLTEK, OLYANNAL
ÍTÉLTETTEK ÉS AMILYEN MÉRTÉKKEL MÉRTEK
OLYANNAL MÉRNEK NEKTEK

Valóságos igazságok ezek, ha az emberek feltudnák
fogni ezek helyes értelmét, nem volnának
olyan gyorsak az ítékezésben és az egymás
kárhoztatásában.

A bűnös lélek, aki tudja, hogy vétkezett,
mert ösztönszerűen érzi azt, és tudja,
hogy ezeknek a következményeivel,
majd számolnia kell.

Szeretne ezeknek az érzéseitől megszabadulni,
de nem akar megalázkodni, nem akarja bűnbánóan
a vezeklés ruháját felvenni.

Inkább azon fáradozik, hogyan tudná embertársát

félrevezetni, hogyan burkolhatná be lelkét,
az ártatlanság leplébe.

Ők a legveszedelmesebb ítélkezők, mert
fáradhatatlanul kutatnak mások hibái és
gyengeségei után, hogy azokat felfedjék mások előtt,
és ezzel a maguk szennyését takargassák.

Azután vannak a felettebb igazságosak,
szórszálhasogatók, felettebb erényesek és pontosak,
a mindent észrehevők, de megbocsájtani és a maguk
igazát feláldozni nem tudók.

Mily hatalmas tábora van az ítélkezésben tévelygő
lelkeknek, mily sok fájdalom és keserűség állja
útjukat ezeknek a haladásban.

Minden könnyelmű ítélet és rágalom, minden
kárörvendő felfedezés és szigorúság, mint tükörlapról
a kép, visszahat az ítélkezőre.

Hiába színlelnek, tettetnek, mert minden léleknek
a saját mértékével fizet vissza a természettörvény.

Ez nem Isteni bosszú, nem emberi gonoszság,
csak igazság. Ha elnézéssel, megbocsájtással,
jóakarattal voltál embertársaidhoz, hasonlóval
fizet neked a te mértéked szerint a törvény.

MIÉRT NÉZED PEDIG A SZÁLKÁT, AMELY A TE
ATYÁDFIA SZEMÉBEN VAN, A GERENDÁT PEDIG,
AMELY A TE SZEMEDBEN VAN, NEM VESZED ÉSZRE?
AVAGY MI MÓDON MONDHATOD A TE ATYÁDFIÁNAK;
HADD VEHESEM KI A SZÁLKÁT A TE SZEMEDBŐL;
HOLOTT ÍMÉ A TE SZEMEDBEN GERENDA VAN?
KÉPMUTATÓ, VESD KI ELŐBB A GERENDÁT A TE
SZEMEDBŐL ÉS AKKOR GONDOLJ ARRA, HOGY
KIVESSED A SZÁLKÁT A TE ATYÁDFIÁNAK SZEMÉBŐL!

A lélek betegsége ez, mely bódult álomban tartja a
lelkiismeretet, hogy az fel ne ébredhessen.

Ez a betegség azért veszélyes a lélekre, mert a
legmagasabb tudat és legvilágosabb értelem is
alámerül az érzelmek és vágyak hatalmas tömegébe.

A lélek ilyenkor elveszti az irányát, a
tájékoztató képességét, és az ítélőképességét.

A bűn bódulatába esik és minél több bűnnel

terheli meg az ember a lelkét, annál
tökéletlenebbé válik.

A bűn bódulata, mely elzárja az értelmet a szellemi
én, ellenőrző világossága elől.

Ezért az ember, ebben a homályos állapotban,
sokszor képtelen bűneinek nagyságát felfogni
és ennek következményeivel számolni.

Az Úr, világosságot hoz az eltorlaszolt lelki
mélységekbe is, felkelti az alvó lelkiismeretet.

Ez sarkalja a befelé való tekintésre, hogy
lássa meg a saját hibáit, tévedéseit,
és csak azután gondoljon arra, hogy embertársa
hibáit, tévelygéseit szóvá tegye,
amikor ő már ezekből kigyógyult.

Az már tudja, hogy milyen nehéz bűnből
meggyógyulni, milyen nehéz

a lelkiismeretet a kábulat homályából,
a józan igazság világosságába emelni.

Akik, ezen átmentek, már tudja az utat, módot,
hogyan figyelmeztesse embertársát bűneire, hibáira,
és ezeknek a következményeire a nélkül, hogy bűnös
embertestvérét, még mélyebbre lökné a lejtőn.

A természettörvény szerinti következményeknek,
mély barázdákat kell még lelkükben szántani,
az ítélkező embereknek, amíg keserű könnyek között
megtanulják, hogy legelőször önmaguk
lelkére kell vigyázni.

Csak ha már mindent úgy értelmez az ember, ahogy
azt a szeretet törvénye parancsolja, csakis akkor
helyes az ítélőképessége.

Akkor már nem ítél, mert tudja, hogy amíg ő más szemében keresi a szálkát, addig a saját szeméről elfelejtkezik és az a bizonyos szálka gerendává vastagodik.

NE ADJÁTOK AZT, AMI SZENT, AZ EMBEREKNEK,
SE GYÖNGYEITEKET NE HÁNYJÁTOK A DISZNÓK ELÉ,
HOGY MEG NE TAPOSSÁK AZOKAT LÁBAIKKAL, ÉS
NEKTEK FORDULVÁN, MEG NE SZAGGASSANAK TITEKET

Az Úr tapintatosságra, óvatosságra inti az Őt
követőket a világgal szemben, nehogy oktalan
fájdalmakat, csalódásokat kelljen elszenvedniük.
Nem mindenki érti meg az Isten útjain járó lelkek
örömét és bánatát, nem mindenki tartja jónak,
és helyesnek azokat az igazságokat, melyekkel
ezek rendelkeznek, mert sajnos nagyon sokan
élnek a világban, akiknek lelki természete
az ebek és disznók természetéhez hasonlít.

Az eb természetű ember csak az önzés igazságát
ismeri, ebből indul ki, ennek tesz eleget egész
életének célját ebben látja.

Bár lehetnek mellette megtévesztő, szép erénynek

látszó tulajdonságai, mégis, ha érdekeit a legkisebb mértékben is veszélyeztetve látja, a jó barátból egyszerre halálos ellenség lesz.

A disznó természetű ember, mohó vággyal veti rá magát mindenre. Szívesen barátkozik mindenkivel, nem válogató, minden érdekli.

Az embereket aszerint, a haszon szerint értékeli, amit azok neki hajtanak.

Lelki törekvései nincsenek, anyagi és testies vágyainak kielégítésére minden módot jónak talál.

Jellemtelen és szemérmetlen, részvétlen a mások fájdalmával szemben, de annál jobban érzi a magáét.

Ezek a természetű emberek veszélyesek a lelki emberekre nézve, mert a látszólagos erényeikkel bizalmat keltenek és ezek az ő drága értékeiket, hitüket, meggyőződésüket,

törekvéseiket megosztják velük.

Aki valójában még egyáltalán nem képesek
a lelki ember gondolatvilágába beilleszkedni.

Rögtön talán nem mondanak ellent, nem mutatják,
hogy nem értik, de legtöbbször nem mulasztják el,
az alkalmat, hogy véleményüket olyan formában
közöljék, ami mindig fájó és bántó egy hívő léleknek.

Ezért az Úr figyelmezteti a hívő lelkű embereket, hogy
a lelki kincseket ne közöljék az anyagi emberekkel.
Ne kössenek lelki barátságot velük, mert bennük még
az Isteni természet szunnyad és ezt felébreszteni
senki sem képes, csak a mennyei Atya,
amikor Ő jónak látja.

Ilyen embereknek füle mellett hatástalanul
megy el a szó, lelküket nem rázza meg az igazság,
mert ők még éretlenek.

Mivel az Isteni természetben ők még nem
életképesek, így Isten országa is be van zárva előttük.
„oda nem mehetnek be az ebek, a paráznák a gyilkosok...”
Amíg az állati természetet le nem vetkőzi valaki,
és fel nem öltözködik az Isteni természetbe.

KÉRJETEK ÉS ADATIK NÉKTEK; KERESSETEK ÉS
TALÁLTOK; ZÖRGESSETEK ÉS MEGNYITTATIK NEKTEK.
MERT, AKI KÉR, MIND KAP; ÉS AKI KERES TALÁL; ÉS
A ZÖRGETŐKNEK MEGNYITTATIK

Ezekben az igékben az Úr olyan lelki ténykedésekre
szólítja fel az övéit, mellyel mind közelebb
igyekszik vonni őket.

A hit erősítésére szükséges ez, az embernél,
hogy el ne lankadjon az imádkozásba.

Ha az ember, Istennel folyton kapcsolódik az imán
keresztül, vágyaiban, kéréseiben magasabb,
tisztább érzések és törekvések vezetnek.

Az Úr, biztatja a hívó lelkeket, hogy kérjenek, mert
adatik; zörgessenek, mert megnyittatik, amit keresnek
megtalálják Istennél.

Ha Isten megad valamit, azt nem veheti el senki
és semmi, mert Isten mindig azt adja,
ami az ember lelkének előnyére van.

Aki hittel kéri az Istent, megkapja, amit kér.

Ha nem is rögtön, de biztosan megkapja.

De vajon jót eredményez- e, amit kér?

Ezért az ember legyen szerény és bizalommal
forduljon az Úrhoz.

Ha kérését az Úr megadja, legyen hálás érte.

Ha még sem adja meg, mert valamilyen okból
kárára lenne, akkor nyugodjon bele.

Ne zúgolódjék és hitetlenkedjék, nem
szeretlenségből, vagy felületességből
nem hallgatta meg kérését, mert minden kérés
meghallgatásra talál az Úrnál. Hanem azért,
mert jobbnak látta másképpen intézni.

Nagyon sokszor később az ember előtt beigazolódik
hogy jobb volt úgy, ahogy történt, mint ahogyan
óhajtotta volna azt, annak idején.

AVAGY KI AZ AZ EMBER KÖZÜLETEK, AKI
HA AZ Ő FIA KENYERET KÉR TŐLE, KÖVET ÁD NEKI?
ÉS HA HALAT KÉR, VAJON KÍGYÓT ÁD-E NEKI?
HA AZÉRT TI GONOSZ LÉTETEKRE TUDTOK A TI
FIAITOKNAK JÓ AJÁNDÉKOT ADNI, MENNYIVEL
INKÁBB ÁD A TI MENNYEI ATYÁTOK JÓKAT
AZOKNAK, AKIK KÉRNEK TŐLE.?

Jézus az Isteni igazságokat a természetből
vett példákkal teszi érthetővé a földi ember számára.
Az Úr, kiemeli Isten szeretetét az emberi szeretetnél
sokkal nagyobbak, igazabbnak.

Isten a leg szeretőbb Atya, aki gondoskodik
gyermekeiről, és mindig minden körülmények között
a legjobbat adja neki, akkor is, ha azt, akkor még nem
érti, hogy miért úgy, abban a formában, vagy éppen
kellemetlenségnek érzékeli, de semmi sem történik
ok nélkül, és ha az Atya, vigyázó kezei nem

védelveznének, akkor a rossz is sokkal rosszabb lenne.

Isten, a legpontosabb intézője az ember sorsának.

AMIT AKARTOK AZÉRT, HOGY AZ EMBEREK TIVELETEK
CSELEKEDJENEK, MINDAZT TI IS ÚGY CSELEKEDJÉTEK
AZOKKAL, MERT EZ A TÖRVÉNY ÉS A PRÓFÉTÁK
SZAVA.

Ez az élet legegyszerűbb igazsága, és az ember
még sem tudja megtanulni, mert gőgje, önzése
azt súgja, hogy az a másik kevesebb értékkel bír, mint ő.
Az önzés igazsága ez, amely mindaddig
félrevezeti őt, ameddig fel nem ismeri
önmagát embertársában.

Ameddig a szeretet erejével bele nem tudja
magát képzelni a másik állapotába.

De, aki jót vet - bármilyen fordulat jön is sorsában –
csak jót arathat.

Az Isteni törvény betöltése áldást hoz mind az
emberi, mind a szellemi életben.

Isten, a hit és a szeretet törvényét közölte
az emberrel a Sinai hegyen, a próféták által
és Krisztus által, hogy ezek segítségével
megszabaduljon a gőgjétől és az önzéstől.

MENJETEK BE A SZOROS KAPUN. MERT TÁGAS
AZ A KAPU ÉS SZÉLES AZ AZ ÚT, AMELY A
VESZEDELEMRE VISZ ÉS SOKAN VANNAK, AKIK
AZON JÁRNAK.

MERT SZOROS AZ A KAPU ÉS KESKENY AZ AZ ÚT,
AMELY AZ ÉLETRE VISZ, ÉS KEVESEN VANNAK,
AKIK MEGTALÁLJÁK AZT.

Az Isteni gondoskodás minden korban,
nagy igyekezettel terelgette az emberi lelkeket.
Azokkal az igazságokkal, melyeket az Úr választott
edényei útján közölt az emberekkel.

Ők azok a próféták és látnokok voltak, akikben
a lelki képességek túllépték a testi természetes
törvények határait, és olyan dolgokról
szereztek tudomást, amelyek a természetes
ember elől el vannak rejtve.

Ezek voltak a közvetítők, akik a látó és láthatatlan világot összekötötték és ezzel az Úr eszközeivé váltak. Nem önmaguktól szóltak és láttak, a maguk akarata szerint, hanem csak annyit, amennyit az Isteni lélek kinyilvánított.

Bár emberi természetben különböztek egymástól, mindazáltal az Úr Szent lelkének szolgálatában álltak. „Szoros a kapu, keskeny az út” azt jelenti, hogy aki az ige útján akar járni, annak minden pillanatban minden mozdulatával meg kell tagadnia bukott emberi természetét, hogy előbbre juthasson a haladás útján.

De meg is kell keresni ezt a szoros kaput, amelyen csak nagy és fáradságos munkával tudja magát keresztülvonszolni. Ezen a kapun nem fér át a bűn a gonoszság terjeszkedő akarata, mely Isten törvényével szemben áll.

Csak azzal a hittel lehet keresztül jutni,
amely igazságnak ismeri el Isten kijelentéseit,
melyek próféták vagy Krisztus által hangoztak el,
és csak akkor, ha e szerint is él.

A szoros kapu az örök életre enged be,
a keskeny út pedig az előkészítője.
A „tágas kapu és széles út” mely a veszedelembé visz,
sokan, azon járnak, mert kényelmes, mert a lelki
törekvések onnan ki vannak zárva.

Ott a test és annak kívánságai szerint élnek,
ott elfér a hazugság, tagadás, a gőg, az önzés,
a gyűlölet, az érzékiség, az anyagelvűség.
Ennek az útnak a végére érnek meg a gyilkosságok,
kegyetlenségek, őrültségek, kétségbeesések,
a betegségek, a gyötrelmek, szenvedések
és a szomorú reménység nélküli halál.

Ezek rányomják a bélyeget a lélekre, mely a természettörvénnyel szemben, kifizetetlen adósságot jelent.

Ezt valahol, valamikor ki kell fizetni.

Ez a szenvedés kezdete, mely a széles útnál kezdődik, néha már a földi életben, de sokszor csak azután.

Az örökélet kezdete harcot jelent a test törvényével szemben, lemondást jelent, esetleg olyan dolgokról, amelyeket fontosnak tartunk a múlandóság világában.

Csakis azok találják meg ezt az utat, akiket Isten Lelke rávezet erre az útra, azok, akik el vannak hívva a megtérés által az üdvösségre.

ÓRIZKEDJETEK PEDIG A HAMIS PRÓFÉTÁKTÓL,
AKIK JUHOKNAK RUHÁJÁBAN JÓNEK HOZZÁTOK,
DE BELÜL RAGADOZÓ FARKASOK.
GYÜMÖLCSEIKRŐL ISMERITEK MEG ŐKET. VAJJON A
TÖVISRŐL SZEDNEK-E SZŐLŐT, VAGY A
BOJTORJÁNRÓL FÜGÉT?

Az Istentől elhivatott próféta lélek emberi életben is azon az úton jár, melyet az ő Ura kijelölt számára. Nem tér el se jobbra, se balra, mert az igazsága nem emberi, hanem Isteni igazság, melyet nem az értelmével, hanem inkább a szívével tud befogadni.

Az Isteni gondviselés azokat a lelkeket, akik az ő fejlettségük fokozatához mért munkát elvégezték, - mielőtt a magasabb világokba jutnának - kisebb - nagyobb küldetésekkel bízza meg a földön.

Ilyen küldetés, hogy azokban a lelkekben,
akik elég érettek és fogékonyak a magasabb
igazságok befogadására, azoknak elmondják
és ez által, azok feljebb emelkedhessenek.

A próféta lélek nem a sajátját adja tovább,
hanem azt, ami az ő megbízása.

Ezt a megbízást nem ő akarja, nem ő keresi,
hanem érzi, hogy azt meg kell tennie.

Életcéljának tekinti és így ő is eszközévé válik
a Gondviselés kezében.

Az Isten lelkétől áthatott próféta erénye
engedelmesség és az, hogy
azt cselekedje, amit cselekednie kell.

Ezek a küldött lelkek, olyan lelki tulajdonságokkal
rendelkeznek, amik őket az átlagos természetű
emberektől megkülönböztetik.

Ők az igazi próféták csoportjához tartoznak.

De vannak hamis próféták is, akik az igazi próféta külső formájában jelennek meg.

Akik a szelídség, jóindulat, jóakarát látszatával igyekeznek elhitetni a többi emberrel, hogy ők az Úrtól küldettek, de valójában-„ragadozó farkasok”.

Ők szívesen mondanak szépet és jót, hirdetik az igét, csak azért, hogy őket megkülönböztetett tisztelet vegye körül, hogy vezetői irányítói legyenek embertársaiknak, és hogy ezt saját személyének kedvező előnyökre változtassák.

A testi jámborság mellett jól megfér náluk az önzés, a hatalom, a dicsvágy, a harag, a bosszú, a testiség és a hazugság.

Mindezek, nem Istentől küldött próféták, hanem lelkük bűnös hajlamai által vezetett ámítók,

akik, ha valamilyen lelki ajándékkal rendelkeznek is,
elveszítik azt.

Mindenkinek hű tükörképe, az élete.

Nem a látszat szerint való élet, hanem az
amelyet önmaga és mások előtt él.

Mert mindenki az önmaga belső természetének
megfelelően cselekszik a legváratlanabb pillanatban
mert nem tehet másként.

EKKÉPPEN MINDEN JÓ FA JÓ GYÜMÖLCSÖT TEREM,
A ROMLOTT FA PEDIG ROSSZ GYÜMÖLCSÖT TEREM

A jó lelkű ember jóra való teljes igyekezetével
a lehetőség szerint mindig mindenben igazat cselekszik.
Nem keresi saját előnyeit, hanem
sokszor feláldozza azokat, hogy a jónak
szolgálatot tegyen vele.

Nem tekinti önös célnak, hanem önzetlenül,
örömmel cselekszik.

Ez a becsületes, igaz törekvés az a jó gyümölcs.

A „rossz fa” az a bűnös ember, ha hoz is némi
gyümölcsöt az hitvány, csenevész egészségtelen
terméke a léleknek, amelyet a látszat kényszerítő
körülményei erőszakoltak ki belőle.

NEM TEREMHET JÓ FA ROSSZ GYÜMÖLCSÖT;
ROMLOTT FA SEM TEREMHET JÓ GYÜMÖLCSÖT

Mindenki csak természetének megfelelő
gyümölcsöt teremhet.

A jóra törekvő lélek, irtózik a rossztól, ellen áll
annak, szembehelyezkedik azzal, harcol ellene,
vagy kitér előle, de semmiképpen nem
elegyedik vele, így cselekedete, ha külsőleg
a rossz látszatával is bírna, akkor is tisztán jó marad.

A gonosz lélek nem képes elviselni a jó közelségét.
Irtózik az igazságtól, azt ellenségnek ismeri
és küzd ellene.

A gonosz lélek, ha jónak látszó
dolgot cselekszik is,
ott valamilyen önző érdek van,
melyet ki akar elégíteni.

Sokszor a jelenben, az ártalmatlannak látszó dolgok felett könnyen eltekintenek, de ezek csak a jövőben érnek meg és amikor a kis tévedés nagy bűnné növekedett, akkor ismerik csak fel azok, akik annak következményeit szenvedik.

MINDEN FA, AMELY NEM TEREM JÓ GYÜMÖLCSÖT,
KIVÁGATTATIK ÉS TÚZRE VETTETIK

Aki nem tud igaz jót felmutatni, az a saját bűneinek
következményeit megemésztő szenvedésekre vettetik.

Bizony elrettentő a jövő azok részére, akik nem
hisznek az Isten által adott törvényben és nem
térnek meg gonoszságaikból, hogy ezáltal igaz
jókat cselekedve a törvény szigorúsága elől ezeknek
a jóknak védelmébe menekülhessen.

AZÉRT AZ Ő GYÜMÖLCSEIKRŐL ISMERTETIK MEG ŐKET

Nem beszédekről, külső formák betartásáról,
a tetszelgő önmagasztalás kedvéért cselekedett
jókról, tudhatja meg a hívő lélek, hogy igaz vagy hamis
próféta – e az, akinek hinni akar, hanem az egész életéről
és azokról a célokról, melyeket követett és követ.
Mert, ha későn veszi észre, hogy hamis prófétát
követ, akkor nagy lelki megrázkódtatás éri,
és áldozatul eshet, annak a látszati, külsőséges
valaminek.

NEM MINDEN, AKI EZT MONDJA NÉKEM; URAM!

URAM! MEGYEN BE A MENNYEK ORSZÁGÁBA;

HANEM AKI CSELEKSZI AZ ÉN MENNYEI ATYÁM

AKARATÁT

Sokan a külsőséges formákat híven betartják,
buzgók az imádkozásban, akár a mások tanításában,
de a legkisebb ellentmondást sem képesek eltérni,
a legkisebb sértést sem képesek megbocsájtani.

Ők nem szolgálni, hanem magukat szolgáltatni akarják.

Mert talentumukat nem Isten adományának
tartják, hanem kiváltságosnak, többnek, jobbnak
tarják magukat, a többi embernél.

Ezért mondja az Úr, hogy nem az megy be a
mennyországába, aki a hit külső látszatával bír,
de a belső Isteni akaratot megérteni nem tudja,
mert ha az ilyen lélek megértené a lényegét,

nem tulajdonítana felettébb nagy jelentőséget a külsőnek.

Az ilyen lélek minden tettett külsőséges,

jósága hiába való, mert elbukik azon a

próbán, amellyel az Úr az övéit választja ki.

Mert Istennek nem a külső emberre van szüksége

hanem a belső lélekre.

Akinél ez a belső nem tudott beolvadni Isten

törvényébe, az kívül marad.

SOKAN MONDJÁK MAJD NEKEM AMA NAPON;
URAM! URAM! NEM A TE NEVEDBEN
PRÓFÉTÁLTUNK-E, ÉS NEM A TE NEVEDBEN ÚZTÜNK-É
ÖRDÖGÖKET, ÉS NEM CSELEKEDTÜNK-É SOK
HATALMAS DOLGOT A TE NEVEDBEN?

Amikor elkövetkezik a számadás napja, amikor
minden lélek a maga körforgását elvégezte,
amikor betelnek a kegyelem esztendői, századjai
amikor mindenkinek szabadságában állt a jót vagy
rosszat választani mindenkinek számot kell adnia
cselekedeteiről, hogy ne lássa igazságtalannak azt
az ítéletet, amelyben része lesz.

Megítéltetnek azok a lelkek is, akiket vonzott
az Isteni kijelentés, akik értelmileg érettek voltak
az ige befogadására, akik tudták mit kell cselekedniük,
hiszen beszéltek róla, tanították az embereket.

Megítéltetnek azok is, akik a gonosz lelkeket is megfélemlítették, akik ismerték Jézus nevének hatalmas erejét, amelynek a segítségével a láthatatlan világ felett uralkodhattak, mert az ördögöket is kiűzhették.

Ők az Úr nevében minden és mindenki felett hatalmat gyakorolhattak, mert csodákat tettek. A lehetetlent is lehetővé tette előttük az Ő nevének hatalma.

És mégis az ő lelkük ellenállt az Isteni nagy csodás hatalomnak, amely a szeretet.

Az ő lelkük nem engedett fel, nem olvadt bele ennek a csodás hatalomnak a titkába.

A szeretet nem tudta megragadni őket, nem tudta az önző énjüket legyőzni.

ÉS AKKOR VALLÁST TESZEK MAJD NEKIK;
SOHASEM ISMERTELEK TITEKET; TÁVOZZATOK
TŐLEM TI GONOSZTEVŐK

A mélység és a magasság utolsó találkozása lelsz ez,
amikor az Úr megtagad minden közösséget
a hamis prófétákkal.

A hamis próféta, minden fénye elhomályosodik,
minden értékesnek látszó szerzeménye hirtelen
semmivé lesz.

Mert nem igaz, csak utáncat, látszat volt,
és az öndicsőítés, a nagyot akarás bódult hőse
lezuhan a kárhozat mélységébe.

Ne legyetek hamis próféták, ne keressétek a
rejtett tudományokat, a titkos erők hatalmát,
ne keressétek a szellemekkel való összeköttetést,
mert mind ez nem vezet célhoz, ha a legfontosabbat az

Isten iránt való engedelmességet, az Ő akaratának követését, lelketek legmélyén el nem határozzátok.

A megtérést, az Isten akaratának követését, lényednek az Isten törvényébe való teljes beolvadást tűzd ki célul.

Akkor Isten kegyelme megtisztít bűneidtől, kivezet tévelygéseidből, és Istennek tetsző életet élsz, akkor az Úr kegyelme megajándékoz talentumokkal.

Sokan vállalkoznak igehirdetésre anélkül, hogy lelkükben éreznék azt az ellenállhatatlan erőt, amely őket magával ragadja és akaratuk ellenére Isten lelkétől átítatva igehirdetőkké teszi őket.

Milyen sokan próféták - médiumok-, akarnak lenni anélkül, hogy lelkükben észrevették volna az arra való elhivatottságot.

Sokakat vonzanak kutatás felé a titkos tudományok, rejtett erők ismerete, de nem azzal a céllal,

hogy embertestvére javát szolgálhassa,
hanem hogy dicsőséget, könnyű érvényesülést
szerezzen, átlagfölé való emelkedést érhessen el.

Nem mindenki, aki azt mondja; Uram! Uram!

Hanem” aki cselekszi Atyám akaratát”.

VALAKI AZÉRT HALLJA ÉN TŐLEM E BESZÉDEKET,
ÉS MEGCSELEKSZI AZOKAT, HASONLÍTOM AZT A BÖLCS
EMBERHEZ, AKI KŐSZIKLÁRA ÉPÍTETTE AZ Ő HÁZÁT.

ÉS ÖMLÖTT AZ ESŐ, ÉS ELJÖTT AZ ÁRVÍZ,
ÉS FÚJTAK A SZELEK ÉS BELEÜTKÖZTEK ABBA A HÁZBA,
DE NEM DÓLT ÖSSZE, MERT A KŐSZIKLÁRA
ÉPÍTTETETT

Az Úr az Ő beszédét, mint erősséget,
rendíthetetlen igazságot mutatja meg
a bűnbe esett embernek.

A legtöbb ember nem látja valódi életcélját,
szenved, küzd, de nem tudja miért.

Vágyai, reményei csak a testben
elérhetőségig terjed.

Addig él így, amíg az Úr fel nem fedi előtte
a jövőt, amíg meg nem ismeri a magasabb rendű
célját, amíg fel nem ismeri magában a lelket.

A kereső lelkeknek mondja az Úr; „Én vagyok az Út,
az Igazság és az Élet”.

Az élet beteljesedését, az örökéletet, csak Ő általa
lehetséges elérni.

Ezzel az igazsággal a lélek megtisztul, átalakul,
a lélekben a megvilágosodott erők, világosságot
sugároznak kifelé és felbontják az árnyakat és tévedéseket.
A bizonytalan, homályos jövő bizonyossággá válik,
mert az igazság fénye bevilágítja azt.

A sötétség hatalma, nagysága olyan az Isteni
igazsággal szemben, mint az összeomló kártyavár.

Bölcs ember az, aki halja ezeket az Isteni igazságokat.

Átlátja azok értékét és megtartja azokat.

Bölcs ember az, aki úgy rendezi be életét,

hogy ezek az igazságok jussanak érvényre

gondolkodásában, érzéseiben, és cselekedeteiben.

Aki Isteni igazság szerint látja helyzetét,

az mindenkor kősziklára épít.

Mert az élet megpróbáltatásai alatt, nem roskad
össze, tudja, honnan merítsen erőt.

De, akinek lelkéből hiányzik a bölcsesség,
aki tévelygéseiből látja helyzetét,
mindenkor homokra épít.

Az olyan emberek képesek csak nagy dolgok
elvégzésére, akiknek a lelkében Krisztus
igazsága élő, eleven törvénné vált.

Őket magával ragadja az igazság ereje,
amely alkot, épít, teremt, munkálkodik a jövőnek.

ÉS VALAKI HALLJA ÉN TŐLEM E BESZÉDEKET, ÉS NEM
CSELEKSZI MEG AZOKAT, HASONLATOS LESZ A
BOLOND EMBERHEZ, AKI FÖVENYRE ÉPÍTETTE HÁZÁT.
ÉS ÖMLÖTT AZ ESŐ, ÉS ELJÖTT AZ ÁRVÍZ, ÉS FÚJTAK
A SZELEK, ÉS BELEÜTKÖZTEK ABBA A HÁZBA, ÉS
ÖSSZEOMLOTT; ÉS NAGY LETT ANNAK ROMLÁSA

Nem mindenki bölcs, aki hallgatja az igét, csak az
aki megtartja azokat és azok szerint cselekszik.
Akiben az ige nem tudta a teremtő munkáját
elvégezni, az hiába tanult, hiába böjtölt,
hiába cselekedett nagy dolgokat a mulandó
életben, annak minden nyoma eltöröltetik,
mert külsőséges, mulandó törvény alapján építkezett.

Aki abban a tévedésben van,
hogy külsőleges dolgokkal, bizonyos szokássá
vált ceremóniákkal megszerezheti az üdvösséget,

az keserű csalódással tapasztalhatja,
hogyan nagyon messze esett attól.

A könnyelmű felületes lélek elfogadja, meghallgatja
az ígét, de az első szellő, az első nehézség megingatja,
hitét és könnyen feladja meggyőződését.

Bár kívánatosnak és szépnek tartja az igaz Isten
szerint való életet, de mégis megalkuszik
a föld a test törvényével és él felemás életet.

Lelkével az üdvösség felé vonzódva, testével
a világ törvényét követi.

Sajnos az ilyen megalkuvó, felemás életet élők
vannak a földön legtöbben.

Ezeket hasonlítja az Úr a bolond, az az
balga emberhez, aki a házát a fövényre építi.

Pedig igen nagy veszteség éri mindazokat,

akik, halják és ismerik az Úr törvényét,
de meg nem tartják.

Nekik csalódnium kell, mert be kell látnium,
hogy a külsőséges hit, a felületes igazság
nem juttatta közelebb őket Isten országához.

Változhat a világ, elmúlhat az élet, összeomolhatik
az ég és a föld, de az új ég, az új föld, az új élet
ezeken az igazságokon épül fel újra.

ADAKOZÁS ÉS IMÁDKOZÁS

Vigyázzatok; Jó cselekedeteiteket ne tegyétek
az emberek előtt, hogy feltűnjetek nekik,
különben nem lesz jutalmatok mennyei Atyától.
Adakozásod titokban történjék.

Amikor imádkoztok, ne legyetek olyanok,
mint a képmutatók, akik szeretnek a zsinagógában
és az utcasarkon állva imádkozni, hogy
feltűnjenek az embereknek.

Amikor te imádkozol, menj be a belső szobádba,
zárd be ajtódat, és Atyád, aki titokban néz
hálás lesz neked.

Amikor imádkoztok, ne szaporítsátok a szót,
mint a pogányok, akik azt gondolják,
hogy bőbeszédűségükért hallgattatnak meg.

Ne legyetek hozzájuk hasonlók, mert Atyátok tudja, mire van szükségetek, mielőtt kérnétek tőle.

Ti így imádkozzatok;

„MI ATYÁNK, AKI A MENNYEKBEN VAGY, SZENTELTES-
SÉK MEG A TE NEVED.”

Emeljétek fel szíveteket a Teremtőhöz, bizalommal,
engedelmességgel és szeretettel.

Első óhajotok az legyen, hogy minden teremtmény
boruljon le alázattal és imádással.

Nem Istennek van szüksége a mi imánkra, hanem
általa, mi szentelődünk meg.

Felemelkedünk Őhozzá és elnyerjük áldásos
kiáradását. Erőt ad nekünk a kísértésben,
vigaszt a szenvedésben, megismerést a kételyben.

„JÖJJÖN EL A TE ORSZÁGOD”

Tűnjék el, mindinkább a hitetlenség és a tévhit.

Isten törvénye kell, hogy az egész világot áthassa.

A haladáshoz közelebb vigye, felemelje a lelkeket,

az anyagiás tökéletlen létek fölé, hogy visszatérhessenek a törvényes útra.

„LEGYEN MEG A TE AKARATOD, MIKÉPPEN A
MENNYBEN AZONKÉPPEN ITT A FÖLDÖN IS.”

Hajoljon meg minden teremtmény alázatossággal a Te magas, bölcs akaratod előtt, melynek teljesítésére törekedjék.

Csak a törvényben haladhat a lélek, abban találhat megváltást, békét. Abban a mértékben, amelyben teljesíti a lélek az Atya akaratát, abban a mértékben közeledik Istenhez.

„A MI MINDENNAPI KENYERÜNKET ADD MEG
NEKÜNK MA.”

Ezt is ne csak magatok számára kérjétek, hanem embertársaitok részére is.

Kérjétek azt, ami szükséges, ne kérjétek többet.

Amit itt kifejeztek, el kell hangzania az egész emberiség javára.

Gondoljatok ilyenkor a ti testvéreitek mindenféle nyomorúságára. Adjatok hálát Istennek, azért a sok jóért, amit nektek adott.

Ne csak a földi kenyérre gondoljatok, hanem a szellemi táplálékra is.

„ÉS BOCSÁTSD MEG A MI VÉTKEINKET, MIKÉPPEN MI IS
MEGBOCSÁJTUNK AZ ELLENÜNK VÉTKEZŐKNEK.”

Vizsgáljátok meg magatokat szigorúan,
mielőtt kimondjátok ezt a kérelmet.

Hogy teljes szívből megbocsájtottatok-e,
azoknak, akik titeket megbántottak.

Nem motoszkál –e még bennetek valami
neheztelés vagy irigység.

Mert különben ez a kérelem vétek és hazugság.
Legyetek engesztelékenyek, elnézők másokkal
szemben akkor, Isten is veletek szemben
elnéző bíró lesz.

Ez legyen a ti zsinórmértéketek általánosságban.
Őrizzétek meg a békét családokban,
amennyire tőletek függ, egyenlítsétek ki szóval és
tettel, csillapítsátok, ahol arra szükség van.

Ne tartsatok haragot senkivel, hanem bocsátsatok
meg mindenkinek, még mielőtt azt kérik tőletek.
Ha valami nyomja a ti szíveteket, akkor tegyétek
azt szóvá, ne engedjétek erjedni szívetekben,
mint valami kovászt.

Ha már szóvá tettétek, nyújtsatok kezet egymásnak
kibékülve, de ne forma szerint, hanem teljes
szívből. Ha pedig jogtalanság esett meg rajtatok,

akkor viseljétek, azt alázatossággal és keresztény szeretettel. Bocsátsatok meg anélkül, hogy dicsekednétek ezzel, mert megfosztja azt értékétől.

„ÉS NE VIGY MINKET KÍSÉRTÉSBE, DE SZABADÍTS MEG
MINKET A GONOSZTÓL.”

A kísértés eszköz, a ti erőitek gyakorlására és megacélozására. Lelketek haladásának elősegítésére. Ezen szavakkal könyörögjétek ellenálló erőért a benneteket érő kísértésekkel szemben.

Ebben a kérelemben ki van fejezve a ti saját gyengeségetek alázatos beismerése. Az a könyörgésetek, hogy felismerhessétek az összes tévutat, hogy ezeket kikerülhessétek.

Könyörgés az Úrhoz védelemért a gonosz ellen.

Higgyetek az ima hatékonyságába, amikor erőért,
könyörögtök magatok, vagy mások számára.

Ha földi javakat kértek, vagy betegségből gyógyulást
avagy kellemetlenségek, akadályok elhárítását,
mindig bízzátok az Isten bölcsességére,
ilyenkor imátokat azzal fejeztétek be, hogy
„Uram legyem meg a te akaratod”
Vizsgáljátok magatokat szakadatlanul,
gyakoroljátok folyton szigorú bírálatot
önmagatok fölött, csak így vagytok képesek
csírájában elfojtani a bűnt.

„MERT TIÉD AZ ORSZÁG ÉS A HATALOM ÉS DICSŐSÉG
MINDÖRÖKKÉ. ÁMEN”

Ez a végén egy dicsőítés, hogy az Atya uralkodik
minden felett és az akarata teljesüljön mindenben.
Úgy legyen. Ámen.

Ajánlás a szerző műveiből:

Fényben élni

válogatott versek

Ebben a könyvben az első verseim olvashatóak. 2011 – től, 2015 – ig, főleg lírai hangulatúak, de válogatott versek révén több témakörből is találhatóak benne írásaim.

Az élet sója

válogatott versek

2015 – 2017 közötti verseim olvashatóak a könyvben, különböző kategóriákban. Többnyire spirituális és vallásos jellegűek.

Lélekből szólva

válogatott versek

Ez a könyv 2018 - ig íródott verseimből ad betekintést az alkotásaimról. Egy kis ízelítő a korábbi köteteimben található írásaimból.

Föld és Ég között

válogatott versek

A verses kötetemben 2019 – 2020 között írt műveim olvashatóak különböző témakörökben. Mese versek, természetről szóló versek, és ünnepi alkalomra írt versek alkotják többségét.

Égi szivárvány

válogatott versek

Ebben a könyvemben még található 2019 – ben írt verseimből, de főleg 2020 – 2022 között íródtak. Ünnepekről, természet csodáiról és mese versek is találhatóak benne.

Bibliai történetek versben sorozat:

Ezt a könyv sorozatot 2017 – től írtam, 2019 végéig. A sorozat négy kötetből áll;

I. Ószövetség, **II.** Újszövetség első rész, **III.** – **A hegyi beszéd** – Újszövetség második rész, **IV.** Újszövetség harmadik rész.

Novellák

Ez egy novellákat tartalmazó kötetem, melyben különböző történetek és események játszódnak le. A témakörük változó a romantikustól, kalandokon át a történelemig bezárólag.

Egy igaz szerelem

spirituális történet

2020 – ban kezdtem el kisregényeket írni. Ez az első könyvem, amely igaz történeten alapul. Romantikus szerelmi történet, és az eseményeket spirituális megvilágításba helyezi.

Egy igaz út

spirituális életfilozófia

Ebben a könyvemben igyekszem bemutatni egy filozófiai spirituális utat. Az igazösvényen való járás elméleti és gyakorlati oldalát. Az igazi spiritualitás és vallások megismerésén keresztül az álmokig, hogyan függ össze minden – mindennel.

Egy igaz út folytatódik

spirituális életfilozófia

A könyv címe is mutatja, hogy folytatódik az út megismerésének lehetősége. Néhány Szent életének rövid történetével, valamint a túlvilági lét törvényeivel. Angyalok és Missziós szellemek tevékenységeiről. A Mennyei és Földi világ közötti kapcsolatról, és ennek összefüggéseiről írok benne.

Nyári kalandok a Mátrában

kalandregény

A Mátra iránti rajongásomból megszületett egy kalandregény. Ez a könyv elvisz a hegységben található különböző ominózus helyekre. Feltárja a titkokat és legendákat. A természet pazar látványai és leginkább előforduló állatok, látnivalók bemutatása. A könyv végén 60 darab színes fotóval, melyek ezen helyszínekről készültek.

Az elveszett aranyrudak

romantikus kalandregény

Kitalált történet, melyben megtalálható a romantikus szerelem és a kalandok sora. A regény több helyszínen játszódik. Így röviden bemutatásra kerülnek a színterek, mely által több ismeretet szerezhetünk a különböző területekről.

Valamennyi eddig elkészült könyvem olvasható E – könyv formájában a Google Play könyvtárában.

Magánkiadásban, a könyvek megvásárolhatóak közvetlenül a szerzőtől.

Nagy szeretettel ajánlom figyelmükbe az elkészült könyveimet.

Elérhetőség: e – mail cím: pooredit3@gmail.com

A szerző honlapja: <http://www.pooreditrono.hu/>

FELHASZNÁLT FORRÁSOK

Szent Biblia

Ifjúsági Biblia

Beliczay Angéla; Örökéletnek beszéde

Szász Ilma; Az örökéletnek beszéde

A Hegyi beszéd szellemi magyarázata

Az Újszövetség szellemi magyarázata

TARTALOM

Előszó.....	3
A hegyi beszédről.....	5
Jézus tanításai /Boldogok a lelki szegények/.....	9
Boldogok akik sírnak.....	12
Boldogok a szelídek.....	19
Boldogok akik éheznek, szomjúhozják az igazságot.....	25
Boldogok az irgalmasok.....	36
Boldogok, akiknek szívük tiszta.....	44
Boldogok a békességre igyekezők.....	52
Boldogok, akik háborúságot szenvednek.....	60
Boldogok vagytok, ha szidalmaznak.....	68
Örüljétek és örvendeztetek.....	77
Ti vagytok a Földnek sói.....	86
Ti vagytok a világ világossága.....	93
Gyertyát sem azért gyújtanak.....	98
Mert, ha megbocsájtotok az embereknek.....	101
Ha pedig nem bocsájtotok.....	105

Mikor pedig böjtöltök.....	106
Te pedig mikor böjtölsz.....	109
Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket.....	112
Hanem gyűjtsetek magatoknak.....	117
Mert ahol van a ti kincsetek.....	120
Test lámpása a szem.....	122
Senki sem szolgálhat két úrnak.....	125
Azért mondom néktek ne aggodalmaskodjatok.....	128
Tekintsetek az égi madarakra.....	129
Kicsoda pedig az közületek.....	131
Az öltözet felől is mit.....	133
Ne aggodalmaskodjatok tehát.....	137
Ne aggodalmaskodjatok tehát a holnap felől.....	140
Ne ítéld, hogy ne ítéltessetek.....	144
Miért nézed pedig a szálkát.....	147
Ne adjátok azt ami szent.....	151
Kérjete és adatik.....	155
Avagy ki az az ember közületek.....	158
Amit akartok azért.....	160

Menjetekek be a szoros kapun.....	162
Őrizkedjetekek pedig a hamis prófétáktól.....	166
Ekképpen minden jó fa.....	170
Nem teremthet jó fa rossz gyümölcsöt.....	171
Minden fa, amely nem terem.....	173
Azéért az ő gyümölcszeikről.....	174
Nem minden, aki ezt mondja nékem.....	175
Sokan mondják majd nekem.....	177
És akkor vallást teszkek majd.....	179
Valaki, azéért hallja én tőlem e beszédekek.....	182
És valaki hallja én tőlem e beszédekek.....	185
Adakozás, imádkozás.....	188
Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy.....	190
Ajánlás a szerző műveiből.....	196
Felhasznált források.....	200